

MĚSÍČNÍK

MĚSTA PŘÍBORA

ÚNOR 2021

Foto: Mgr. Pavel Netušil - boční cesta na Vsacký Cáb

Foto: Mgr. Pavel Netušil - pohled ze Smrku směrem k Příboru

MĚSTO PŘÍBOR
RODIŠTĚ SIGMUNDA FREUDA
MĚSTSKÁ PAMÁTKOVÁ REZERVACE

www.pribor.eu

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Vážení spoluobčané,

vánoční volno i leden jsou za námi, dokonce i nějaký ten led a sníh nám leden přinesl, blíží se Hromnice a s nimi s povděkem přijímané prodloužení světlé části dne o jednu hodinu.

Co se tedy už stihlo odehrát? Dovolím si vrátit se zpět do prosince 2020. Kulturní akce byly sice značně omezeny, přesto se v závěru roku odbor kultury blýskl velmi hezkým kalendářem na rok 2021 s historickými pohlednicemi našeho města. Pro rozdávání kalendářů byl využit podobný systém jako při distribuci nedostatkové dezinfekce v březnu loňského roku. O kalendář byl veliký zájem a ačkoli nějaké kalendáře zůstaly na úradě i přes vánoční svátky, rychle byly počátkem ledna rozzebrány. Odboru kultury náleží za tvorbu i distribuci kalendářů veliký dík.

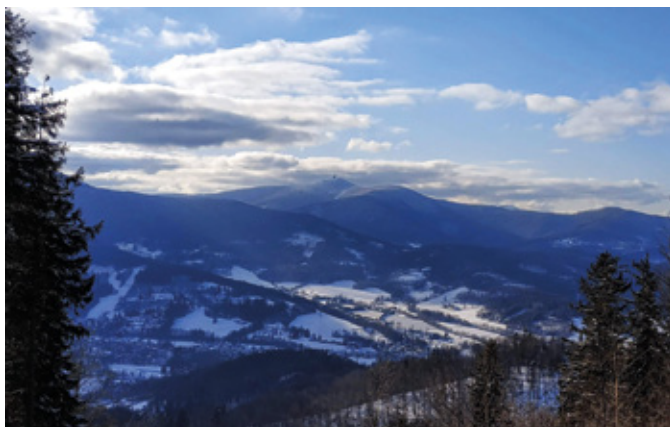
Snížená mobilita obyvatel spojená s horečnými nákupy vedla v prosinci k enormnímu nárůstu produkce odpadů. Technické služby vyšly městu vstříc a vkládaly každý týden (s jednou výjimkou) do systému dodatečné svozy směsného komunálního odpadu, takže byly negativní následky minimalizovány. Svozy plastu i papíru probíhaly i o státních svátcích tak, aby bylo občanům umožněno vytrždit v době Vánoc zvýšené množství všelijakých obalů. Nejen díky tomu jsme připraveni na zvyšování poplatků za skládkování platících od tohoto roku. Dle nového zákona o odpadech se skládkovací poplatek pro obce letos velmi výrazně zvýšil – došlo ke zdražení o 60 %. Díky čerstvého propočtu technických služeb vám mohu sdělit dobrou zprávu: v Příboře loni nepřekročilo množství

směsného odpadu 130 kg na občana, takže se na nás vztahuje výjimka a zvyšování skládkovacího poplatku se nás proto zatím netýká. Proto také nedošlo v tomto roce k navýšení poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Až bude vyhodnocen i svoz tříděného odpadu, budeme vás informovat samostatným článkem.

Rady města Příbora a obce Hukvaldy schválily vzájemnou dohodu upravující údržbu komunikace na Hájově, protínající katastry obou obcí. Věřím, že dobrá spolupráce mezi našimi obcemi bude fungovat i nadále.

A nyní tradiční zahledění do blízké budoucnosti (vyhnu se přitom akcím, o nichž vás zde informoval v lednu pan starosta). Za velmi důležitou akci považuji očkování občanů proti nemoci COVID-19. V první vlně jde o seniory starší 80 let, kterých je v našem městě více než 300. Městský úřad vytvořil infolinku (tel. č. 732 210 600 a 739 553 587), která v lednu sloužila k pomoci při registraci seniorům starším 80 let a nyní, v únoru, plyne pokračuje s pomocí seniorům, kteří jsou mladší osmdesáti let a nemají rodinné příslušníky, kteří by jim byli schopni s registrací pomoci. Věřím, že po odstranění prvotních problémů s registračním systémem bude rozšířena síť očkovačích míst a v době, kdy čtete tento úvodník, je již výrazná část našich nejstarších seniorů proočkována, nebo již alespoň znají místo a termín svého očkování.

Rada města dala v lednu pokyn k předběžné spolupráci s poskytovatelem sdílené přepravy, díky čemuž by v tomto

Lysá hora od Ropičky

nad Santovem - pohled k Val. Bystřici

Ondřejník

pohled na Frýdek-Místek od Palkovic

Foto: Mgr. Pavel Netušil

roce mohlo dojít k zavedení dopravy pomocí elektrokoloběžek a elektroskútrů v rámci měst Nový Jičín, Kopřivnice a Příbor. O podrobnostech budeme občany informovat, jen co budou jednání dotažena do konkrétní podoby.

Další událostí důležitou pro Příbor je chystané otevření nového sběrného dvora a re-use centra v sousedství kompostárny na Štramberké ulici. V současné době je stavba přebírána od zhotovitele, chystá se dovybavení, vytvoření a schválení provozních řádů a další administrativní kroky. Věřím, že vše půjde dle plánu a od 2. 4. již bude fungovat jak nový sběrný dvůr, tak re-use centrum. Již nyní mohu slíbit rozšíření otevírací doby sběrného dvora, k dosavadním dnům (po, st, so) přibude navíc ještě pátek. Re-use centrum bude schraňovat předměty, které by příborští občané vyhodili, ale protože jsou ve velmi dobrém stavu, mohou se ještě někomu hodit. Půjde např. o nádobí, nábytek (nikoli čalouněný), mechanické nářadí, kočárky, hračky nebo sportovní potřeby a vybavení. Přijaté předměty budou „vystaveny“ na webovém portálu, kde si je bude možno rezervovat a v určený den za mírný manipulační poplatek vyzvednout. Toto zařízení tak může být přínosné jak pro naše občany, tak pro město, kterému se tím sníží množství některých typů odpadu procházejícího sběrným dvorem.

Chystá se rovněž realizace cyklostezky na Borovec v blízkosti kruhového objezdu na Šibeňáku tak, aby cyklisté (lidé na procházce, matky s kočárky apod.) nemuseli částečně používat silnici s frekventovanou dopravou. Akce je již kryta rozpočtem, přičemž 95 % ustatných nákladů pokryje získaná dotace. Zakázka by měla být vyhlášena právě v tomto měsíci, realizaci musíme stihnout ještě letos.

Bohužel je již nyní jisté, že vzhledem k epidemiologické situaci nebude možné uspořádat tradiční Veselení o pouti sv. Valentina. Odbor kultury nyní neplánuje ani žádný větší počín

v březnu, v delším výhledu však musí probíhat plánování akcí nezávisle na aktuální situaci – až budou opatření opět uvolněna, chceme být připraveni a v souladu s opatřeními platnými v tom či onom měsíci přinášet Příborákům kulturní akce tak, aby si občané mohli tolik očekávaného rozvolňování patřičně užít.

Oč méně nám vládní opatření dopřávají kultury, o to více se lidé vrhají do individuálních aktivit, přičemž typickou aktivitou posledních měsíců se stala turistika. Typickou do té míry, že oblíbené lokality typu Lysé hory, Pustevny, Javorníku nebo Prašivé zažívají zejména o víkendech takové návaly turistů, že by se jim člověk (v závislosti na svém věku a kondici) měl raději vyhnout. Osobně mne překvapilo, kolik se nás sešlo i na Smrku, kam výstup po zledovatěném kamenitém chodníčku nebyl vůbec jednoduchý a žádné výdejní okénko tam nenajdete. Přesto jsem přesvědčen, že v okolí Příbora existuje dostatek příležitostí, kam si vyjít bez obav, že stejný nápad budou mít desítky či stovky dalších lidí. Z blízkých cílů doporučuji např. kapli sv. Floriána v Kozlovicích, v její blízkosti je také hukvaldská obora, zvonice, křížová cesta a velmi hezké Myslíkovské Lurdy.

Přikládám fotografie z toulek po Beskydech – cítím pokoru před přírodou, která nám svými krásnými scenériemi dává zapomenout na to, čím si nyní procházíme. A užívám si radost z toho, jak krásné okolí Příbor má, ať už máme na mysli nížinu v Poodří, hornaté Beskydy či vápencové unikáty v okolí Štramberka a Nového Jičína. Je možné, že teploty hluboko pod bodem mrazu, či naopak bláto spojené s oblovou výlety do přírody znesnadní – přesto mne nadšení z našich rodinných výletů naplňuje do té míry, že jsem je v tomto úvodníku nemohl pominout. Máme co dělat, máme v co doufat a máme se nač těšit. A to považuji za velmi důležité.

Pavel Netušil

AKTUÁLNÍ INFORMACE

TRADIČNÍ ÚNOROVÉ AKCE NEBUDOU

Petra Richterová, odbor kultury, školství, sportu a cestovního ruchu Městského úřadu Příbor

V únoru bývalo zvykem setkávat se na akci Veselení a mše o pouti sv. Valentina, Obecním plese a Masopustu. Letos je tomu jinak, už nyní je jasné, že tyto tradiční akce vzhledem k epidemiologické situaci nebudou a budeme si na ně muset počkat do příštího roku.

Těšíme se, že se situace co nejdříve zlepší a budeme mít možnost opět se setkávat na jiných kulturních a společenských akcích pořádaných nejen městem.

Věříme, že bude líp.

SOCIÁLNÍ TEMATIKA

REGISTRACE NA OČKOVÁNÍ PROTI ONEMOCNĚNÍ COVID-19

Mgr. Jarmila Kyjovská, odbor sociálních věcí Městského úřadu Příbor

Odbor sociálních věcí Městského úřadu Příbor nabízí občanům pomoc s registrací na očkování proti onemocnění Covid-19. Obrátit se na odbor sociálních věcí mohou občané, kteří rezervaci nezvládnou sami, ani ve svém okolí nemají nikoho, kdo by jim s rezervací pomohl. Telefonní čísla 732 210 600, 739 553 587 budou k dispozici v pracovních

dnech od 8:00 do 14:00 hod. Registraci následně zajistí sociální pracovníce v místě bydliště zájemce.

V první fázi se předpokládá očkování v centrálních očkovacích centrech. Občané mohou také využít bezplatnou telefonní linku 1221. Registrační formulář je k dispozici na odkazu <https://crs.uzis.cz/>.

STŘEDNĚDOBÝ PLÁN ROZVOJE SOCIÁLNÍCH SLUŽEB A SOUVISEJÍCÍCH AKTIVIT MĚSTA PŘÍBORA A OBCÍ KATEŘINICE A SKOTNICE NA OBDOBÍ 2021 – 2023

Bc. Lenka Filipcová, odbor sociálních věcí Městského úřadu Příbor

Zastupitelstvo města Příbora na svém zasedání dne 10. 12. 2020 schválilo Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb a souvisejících aktivit města Příbora a obcí Kateřinice a Skotnice na období 2021 – 2023, který byl zpracován formou komunitního plánování.

Střednědobý plán rozvoje sociální služeb a souvisejících aktivit obsahuje celkem 13 priorit se 47 opatřeními, které byly zařazeny do komunitního plánu na základě podnětů a spolupráce členů Pracovní skupiny pro rodiny a děti a osoby ohrožené sociálním vyloučením a **Pracovní skupiny pro seniory a osoby se zdravotním postižením**. V obou pracovních skupinách jsou zastoupeni odborníci z oblasti sociálních služeb, zadavatelé města Příbora a spolupracující obcí Kateřinice a Skotnice, poskytovatelé různých sociálních služeb a souvisejících aktivit v sociální oblasti, zástupci uživatelů sociálních služeb a veřejnosti.

V průběhu procesu komunitního plánování byly v I. polovině loňského roku pracovními skupinami a zástupci veřejnosti zpracovány SWOT analýzy. Ve městě Příboře a v obcích Kateřinice a Skotnice proběhlo dotazníkové šetření formou přímého oslovení respondentů a také prostřednictvím webových stránek. Představení poskytovatelů sociálních služeb ve městě, včetně informovanosti veřejnosti o sociálních službách, proběhlo v městském parku v Příboře u příležitosti Dne dětí a rodiny, který byl z důvodu koronavirové pandemie přeložen na září 2020. Představení poskytovatelů sociálních služeb také probíhá průběžně v Měsíčníku města Příbora a na webových stránkách města.

Na základě všech podnětů veřejnosti a z vlastních znalostí a zkušeností členů pracovních skupin, kteří přicházejí v rámci své pracovní činnosti do kontaktu s různými cílovými skupinami, byly pracovními skupinami stanoveny jednotlivé priority. Následně byl odborem sociálních věcí Městského úřadu Příbor zpracován návrh Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb a souvisejících aktivit města Příbora a obcí Kateřinice a Skotnice na období 2021 – 2023, který byl od 10. do 22. 11. 2020 předložen veřejnosti k připomínkování. Po celou dobu veřejného připomínkovacího řízení měla veřejnost možnost vyjádřit své připomínky k návrhu střednědobého plánu osobně, písemně nebo elektronickou formou. Po zpracování připomínek řídicí skupina komunitního plánování předložila návrh střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb a souvisejících aktivit města Příbora a obcí Kateřinice a Skotnice ke schválení Zastupitelstvu obce Skotnice, obce Kateřinice a města Příbora.

Po celou dobu procesu komunitního plánování byl odborným konzultantem Institut komunitního rozvoje, z. s., který také prováděl a zpracoval výsledky dotazníkového šetření potřeb veřejnosti, podílel se na zpracování SWOT analýz a na

zpracování návrhové části dokumentu.

Schválené priority v oblasti pro seniory a osoby se zdravotním postižením:

- **Priorita č. 1** Podpora osob s duševním onemocněním
- **Priorita č. 2** Podpora rozvoje pobytových služeb sociální péče pro seniory a osoby se zdravotním postižením
- **Priorita č. 3** Podpora bydlení seniorů a osob se zdravotním postižením v bytech zvláštního určení
- **Priorita č. 4** Zajištění dopravy seniorů a osob se zdravotním postižením
- **Priorita č. 5** Podpora neformálně pečujících osob
- **Priorita č. 6** Podpora aktivního života seniorů a osob se zdravotním postižením

Priority schválené v oblasti pro rodiny a děti a osoby ohrožené sociálním vyloučením:

- **Priorita č. 1** Prevence bezdomovectví a podpora sociálního bydlení ve městě
- **Priorita č. 2** Humanitární pomoc pro občany v nepříznivé sociální situaci
- **Priorita č. 3** Podpora činností a rozvoje organizací zajišťující volnočasové aktivity dětí a mládeže
- **Priorita č. 4** Zvýšení informovanosti pro občany v nepříznivé sociální situaci

Schválené společné priority pracovní skupiny pro seniory a osoby se zdravotním postižením a pracovní skupiny pro rodiny a děti a osoby ohrožené sociálním vyloučením:

- **Priorita č. 1** Zajištění informovanosti občanů o sociálních službách
- **Priorita č. 2** Podpora procesu komunitního plánování sociálních služeb
- **Priorita č. 3** Podpora stávajících a rozvoj nových sociálních služeb

Jednotlivé priority jsou ve střednědobém plánu rozpracovány do konkrétních opatření a měly by být postupně splněny v období roku 2021 až 2023. Bližší informace můžete obdržet osobně na odboru sociálních věcí Městského úřadu Příbor nebo na webových stránkách města Příbora: www.pribor.eu

Všem účastníkům komunitního plánování děkujeme za podněty, připomínky, návrhy a aktivní spolupráci při stanovení priorit a opatření v sociální oblasti.

III. PLÁN ROZVOJE RODINNÉ POLITIKY MĚSTA PŘÍBORA NA OBDOBÍ 2021 AŽ 2023

Bc. Lenka Filipcová, odbor sociálních věcí Městského úřadu Příbor

III. Plán rozvoje rodinné politiky města Příbora na období roku 2021 – 2023 schválilo Zastupitelstvo města Příbora na svém zasedání dne 10. 12. 2020.

Ke zpracování návrhu III. Plánu rozvoje rodinné politiky ve městě Příboře na období 2021 – 2023 byla přizvána veřejnost, zástupci pracovní skupiny komunitního plánování pro rodiny

s dětmi a osoby ohrožené sociálním vyloučením, zástupci pracovní skupiny pro seniory a osoby se zdravotním postižením, zástupci sociálně-právní ochrany dětí, odborníci v sociální oblasti a v oblasti školství, zástupci zabývající se prevencí kriminality a zástupci organizací, které se zabývají volnočasovými aktivitami dětí a mládeže.

Při stanovování jednotlivých priorit a opatření III. Plánu rozvoje rodinné politiky ve městě na období 2021 – 2023 bylo rovněž využito dotazníkové šetření s oslovením respondentů různých věkových kategorií a různého sociálního statusu. V průběhu pracovních setkání byla zpracována SWOT analýza – to znamená uvědomění si silných a slabých stránek, včetně ohrožení a příležitostí k rozvoji rodinné politiky ve městě.

Následně se účastníci komunitního plánování rodinné politiky ve městě shodli celkem na 11 prioritách a 40 opatřeních, které odrážejí potřeby a přání v oblasti rodinné politiky ve městě.

Návrh III. Plánu rozvoje rodinné politiky ve městě Příboře na období 2021 – 2023 prošel procesem veřejného připomínkování od 12. do 22. 11. 2020 a po zpracování připomínek byl předložen ke schválení Zastupitelstvu města Příbora.

Schválené priority v oblasti prorodinné politiky ve městě:

- **Priorita č. 1:** Podpora komunitního života a mezigeneračního soužití
- **Priorita č. 2:** Podpora Mateřského centra Zvoneček
- **Priorita č. 3:** Podpora činností a rozvoje organizací zajišťujících volnočasové aktivity dětí a mládeže

- **Priorita č. 4:** Podpora aktivního života seniorů a osob se zdravotním postižením
- **Priorita č. 5:** Podpora aktivit vedoucích k odstraňování bariér
- **Priorita č. 6:** Zajištění dopravy seniorů a osob se zdravotním postižením
- **Priorita č. 7:** Humanitární pomoc pro občany v nepříznivé sociální situaci
- **Priorita č. 8:** Podpora primární prevence a zvýšení pocitu bezpečí občanů ve městě
- **Priorita č. 9:** Sladění rodinného a pracovního života
- **Priorita č. 10:** Podpora komunikace mezi rodinami a aktéry rodinné politiky a zvýšení informovanosti ve městě
- **Priorita č. 11:** Podpora bytové výstavby ve městě

Jednotlivé priority jsou rozpracovány do konkrétních opatření, která by měla být splněna do konce roku 2023. Bližší informace můžete obdržet osobně na odboru sociálních věcí Městského úřadu Příbor nebo na webových stránkách města Příbora: www.pribor.eu

Všem účastníkům komunitního plánování děkujeme za podněty, návrhy a připomínky a především za aktivní spolupráci při stanovení priorit a opatření v oblasti rodinné politiky ve městě.

VÁNOČNÍ POŠTA PRO SENIORY, KTERÍ VYUŽÍVAJÍ SLUŽEB DOMOVA PŘÍBOR, DOMU S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU NEBO TERÉNNÍCH SLUŽEB DIAKONIE ČCE

Radka Rojíčková

V současné době se na nás valí většinou jen samé špatné zprávy, a tak je určitě dobré napsat i o něčem hezkém, co se v minulém roce podařilo. V polovině listopadu jsme se pustili do vánoční pošty pro seniory. Na začátku se zdálo, že vyrobit, zkompletovat a především předat přáníčka i drobné dárky téměř 170 seniorům a 71 pracovníkům, kteří se o ně každý den starají, bude pořádný oříšek. Myšlenky ale bývají nakažlivé, a tak se nám podařilo získat mnoho skvělých pomocníků, předběhnout všechny doručovatelské firmy a doručit spoustu radosti ještě před Vánocemi. Některé tradice zanikají, ale jiné nové si můžeme vytvořit sami.

Poděkování patří:

- Dětem, jejich rodičům i prarodičům za krásná a originální přání, která společně pro naši poštu vyrobili,
- Pavle Kavanové a Martinu Porubovi za doručení přání a dárek seniorům, kteří využívají služeb Domova Příbor,

- Kateřině Čtvrtkové za doručení přání a dárek seniorům, kteří využívají služby DPS a terénních služeb Diakonie ČCE v Příboře a okolí,
- Lence Nenutilové a jejím spolupracovnicím ze SVC Luna Příbor za výrobu poděkování pro pracovníky v sociálních službách,
- vedení ZŠ Npor. Loma, paním učitelkám Ireně Bukovjanové a Lucii Kilnarové za spolupráci,
- Lence Odrobiňákové, Ireně Matušové, Miluši Cvrkalové a Šárce Hrubé za krásné ruční dárky,
- Zdeňce Bizoňové Veličkové a Anetě Chalupové za organizační spolupráci,
- vedení města Příbora za materiální podporu.

ZPRÁVA O ČINNOSTI ZA ROK 2020 - PEČOVATELSKÁ SLUŽBA PŘÍBOR, DIAKONIE ČCE – STŘEDISKO V OSTRAVĚ

Mgr. Martin Bittner, manažer projektů, člen správní rady Diakonie ČCE, střediska v Ostravě

V období od 1. ledna do 31. prosince 2020 se naše služby setkaly s velkým zájmem občanů i jejich rodin. Mohli jsme poskytnout pečovatelské služby 122 klientům z Příbora, včetně 31 z domů s pečovatelskou službou, a 4 klientům ze Skotnice. Byli jsme však bohužel nuceni odmítnout i šest žadatelů o službu, kteří bydleli mimo spádovou oblast pečovatelské služby.

Naše pečovatelské služby zajišťovaly klientům dle jejich individuálních potřeb a požadavků běžné nákupy, úklidy domácností, pochůzky, pomáhaly jim při pohybu či se stravováním, včetně dovozu a přípravy jídla, osobní hygieny, a také je doprovázely

při nutných pochůzkách (např. k lékaři), nebo jim praly a žehlily prádlo. V roce 2020 jsme s potěšením poskytli našim klientům 4 891 hodin pečovatelských úkonů.

Po celý rok 2020 se nám povedlo udržet bez omezení dopravu seniorů DIAKONÁČEK, která se setkávala s velkým zájmem cílové skupiny občanů Příbora.

Vedoucí služby – sociální pracovnice paní Šárka Tóťová, DiS., jednala se zájemci, prováděla sociální šetření a uzavírala smlouvy s klienty o poskytování služby, zpracovávala dokumentaci a dohlížela na činnost pečovatelek. Pravidelně se účastnila komunitního

plánování sociálních služeb, prezentovala pečovatelskou službu v rámci Dne dětí, rodiny a poskytovatelů sociálních služeb.

Ve spolupráci s městem Příborem jsme uspořádali tradiční, mezi občany oblíbený, podzimní ŠATNÍK od 5. do 16. října 2020.

Děkujeme městu Příboru za trvalou výraznou podporu a partnerskou spolupráci. Veřejná finanční podpora města Příbora pro

Pečovatelskou službu Příbor v roce 2020 činila 800 000,- Kč. Rovněž děkujeme našim milým klientům a jejich rodinám za podporu naší činnosti a také za ochotu externích pracovníků nám pomoci i v těžším období roku 2020 spojeném s nouzovým stavem a mimořádnými opatřeními.

Bez Vás by naše práce neměla smysl.

V Ostravě dne 31. 12. 2020

FINANCE A EKONOMIKA

ZMĚNY V ČERPÁNÍ DOVOLENÉ ZAMĚSTNANCŮ

Mgr. Lenka Fusiková, Občanská poradna Nový Jičín, kontaktní pracoviště Příbor

Od 1. 1. 2021 vstoupila v platnost novela zákoníku práce. Ta přináší několik změn, mezi nimi i změny v čerpání dovolené zaměstnanců. A právě těmto změnám je věnován následující text.

Základní výměra dovolené zůstává stejná a činí stále 4 týdny za kalendářní rok. Na kolik dnů dovolené má konkrétní zaměstnanec nárok, však nově záleží na tom, jakou má zaměstnanec stanovenou týdenní pracovní dobu. Zaměstnanec s pracovním úvazkem 40 hodin týdně, který odpracuje u jednoho zaměstnavatele celý kalendářní rok, má dle novely nárok na 160 hodin dovolené (tj. 4 týdny, každý týden 40 hodin). Pokud se v průběhu roku změní pracovní úvazek zaměstnance, změní se také počet dní dovolené, na které bude mít zaměstnanec nárok.

Počet hodin dovolené u konkrétního zaměstnance lze vypočítat tak, že týdenní pracovní úvazek v hodinách vydělíme počtem týdnů v roce, tj. číslem 52, potom výsledek vynásobíme počtem týdnů, po které trval pracovní poměr zaměstnance. A nakonec výsledek vynásobíme počtem týdnů dovolené, kterou zaměstnavatel svým zaměstnancům poskytuje.

Příklad:

Pan Novák je zaměstnaný na dobu určitou od 1. 1. 2021 do 30. 9. 2021 na zkrácený pracovní úvazek 20 hodin týdně. Zaměstnavatel svým zaměstnancům poskytuje 4 týdny dovolené za

rok. Nárok pana Nováka na dovolenou vypočteme podle výše uvedeného vzorce takto: $20:52 \times 39 \times 4 = 59,9$, tj. 60 hodin dovolené, tj. 15 pracovních dnů

Dovolenou lze nově krátit jen z důvodu neomluvené absen- ce zaměstnance. Překážky v práci, jako jsou například pracovní neschopnost, karanténa nebo rodičovská dovolená, nejsou dů- vodem pro krácení dovolené.

V případech, že zaměstnavatel poskytuje zaměstnancům více než čtyři týdny dovolené, může zaměstnavatel zaměstnanci umožnit, aby si převedl nevyčerpanou část dovolené, která pře- sahuje čtyři týdny, do následujícího kalendářního roku. Zaměst- nanec však má povinnost o převedení dovolené zaměstnavatele písemně požádat. Pokud tak neučiní, nárok na nevyčerpanou dovolenou propadá bez náhrady.

Další ustanovení týkající se určování dovolené, oznamování termínu jejího čerpání a podobně zůstávají beze změn.

V případech dalších dotazů k tomuto tématu navštivte naši ob- čanskou poradnu v Příboře na adrese Freudova 118 v přízemí budovy Stavebního úřadu. Rádi Vám poradíme.

Konzultační hodiny:

Úterý: 9:00 – 12:00 hodin – bez objednávky
13:00 – 16:00 hodin – pro objednané

EKOLOGICKÁ PROBLEMATIKA

UŽ JEN KRŮČEK K DOKONALOSTI

Mgr. Jiří Tuza, zastupitel

Nebude to dlouho trvat a otevřou se brány nového sběrné- ho dvora. Třídění a likvidace odpadu bude mnohem efektiv- nější a také pro nás, občany, bude celý proces likvidace velko- objemového odpadu jednodušší.

Město Příbor ale nezůstalo pouze u toho. Chce dát odpadu tzv. „druhou šanci“. Občané zde budou moci odevzdat věci, které již nepotřebují, ale které zároveň ještě mohou posloužit někomu jinému. Myšlenka je to výborná a věřím, že ji mnozí využijí. Snad jedinou vadou na kráse je současné pojmenová- ní, RE-USE centrum. Mrzí mě, že nejsme schopni najít vhod- ný český ekvivalent. Když opomenu špatnou srozumitelnost pro mnohé občany, zamýšlím se nad otázkou, zda je nutné za každou cenu tzv. anglicismy přejímat. Žijeme v České republi- ce a naším národním jazykem je čeština. Mám ale čím dál větší

pocit, že čeština už pro mnohé není dost „cool“. Mnohem lépe přeče zní: „Sejdeme se v ofisu a tam ti dám fídbekfejs tufejs“ (Sejdeme se v kanceláři a tam ti osobně dám zpětnou vazbu), nebo „Mám pro tebe emejzingčelenž, kterou pak šérnem na fejs“ (Mám pro tebe neskutečnou výzvu, kterou pak nasdílíme na Facebook). Dobrovský i Jungmann by zaplakali...

Jedna věc je ale postěžovat si v Měsíčníku a druhá něco pro změnu udělat. Zamysleme se prosím nad tím, zda doká- žeme vhodný český ekvivalent najít a změnit RE-USE (v pře- kladu znovu použít) za něco jiného, českého. Pokud máte ja- kýkoliv nápad, požádám vás, napište jej na e-mail [jiri.tuza@ pribor-mesto.cz](mailto:jiri.tuza@pribor-mesto.cz). Z návrhů se pokusím nalézt nejvhodnější název a na zastupitelstvu udělám vše pro to, aby se tento ná- vrh stal oficiálním.

LÍPY U STARÉHO HŘBITOVA V PŘÍBOŘE NAPADENÉ JMELÍM NAHRADILA NOVÁ LIPOVÁ ALEJ

Vladislav Sobol, mluvčí, Skupina ČEZ

Kostelík sv. Františka uprostřed kultovního příborského „starého hřbitova“ údajně postavili v roce 1622 za 8 dukátů. Na podzim roku 2020 kolem něj město vysázelo 8 lip velkolistých, které nahradily nemocné lípy napadené jmelím. Obnova aleje přišla město na více než 8 zlatých, zaplatilo za ni přes 60 tisíc korun, Nadace ČEZ podpořila iniciativu radních částkou 51 tisíc Kč.

Lípy patří k hřbitovu od pradávna, před čtyřmi lety je ale město muselo kvůli silnému napadení jmelím pokácet. V Moravskoslezském kraji, který patří v tomto ohledu k nejpostiženějším v republice, jsou jmelím napadeny tisíce stromů, a v Příboře kolem starého hřbitova měl tento cizopasník doslova žně. „Staré lípy napadené jmelím se město opakovaně snažilo ošetřit ozdravnými řezy, přesto už se je nepodařilo zachránit. Jejich pokácení navíc bylo jediným řešením, aby se jmelí nešířilo dále do okolí. Teď se nám podařilo navrátit lípy na původní místo a to mě opravdu těší. Věřím, že díky zvolení odolnějšího druhu zůstanou zdravé a jmelí se jim vyhne,“ řekl místostarosta Příboře Pavel Netušil.

Místostarosta Příboře Pavel Netušil (vlevo) a regionální reprezentant ČEZ Distribuce Milan Šťastný při sázení jedné z osmi lip

Lípy město vybralo mimo jiné proto, aby hřbitovu, na kterém dodnes probíhají také komentované prohlídky pro turisty a zájemce o historii, navrátilo původní atmosféru zeleného pozadí a bloudivého stínu. „Zároveň půjde o zajímavý vegetační prvek prostoru, který se po čase vrátí zpět,“ upřesnila záměr příborské radnice Romana Šašinková z odboru rozvoje města.

Lípy, javory, duby a mnohé další stromy zapouštějí kořeny v obydlích místech i volné krajině díky grantovému řízení Nadace ČEZ Stromy už devět let. „V letošním roce byl schválen zatím historicky nejvyšší objem financí na výsadbu zeleně. Na zkrášlení české krajiny vynaloží nadace osm milionů korun. Doposud bylo podpořeno už 550 projektů za bezmála 60 milionů korun. Těší nás, že můžeme vycházet vstříc aktivitám obcí a měst a zároveň přispívat ke snížení emisí CO₂ a dalších škodlivých látek,“ uvedla ředitelka Nadace ČEZ Michaela Ziková.

V Moravskoslezském kraji letos Nadace ČEZ podpořila sázení stromů také v Orlové, Ostravě – Nové Vsi, Mostech u Jablunkova, Hlučíně, Štěpánkovcích, Janovicích a Žabni.

Nadaci ČEZ založila energetická společnost ČEZ v roce 2002, aby zastřešila svou dárcovskou činnost. Nadace ČEZ podporuje několika grantovými programy sociální, kulturní a sportovní projekty a aktivně spolupracuje s regiony. Výši rozdělených příspěvků se řadí ke špičce nadací v České republice. Více informací na www.nadacecez.cz

Lípy navrátí legendárnímu hřbitovu původní atmosféru zeleného pozadí a bloudivého stínu

KOMISE PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

BLAHOPŘÁNÍ

Bc. Ivana Bolomová, DiS., matrikářka Městského úřadu Příbor

Blahopřejeme jubilantům narozeným v únoru, kteří slaví své jubileum:

Ludmila Nováková	Vlastimil Růžička	Danuše Jašková	Věra Pešková	Drahomíra Balátová
Eva Vyvalová	Libuše Reeseová	Marie Konupková	Božena Pavelková	Božena Štolfová
Jozef Holák	Věra Chudá	Jarmila Nenutilová	Stanislav Ulman	Eliška Frydrychová
Petr Michna	Marie Lysová	Jiří Filip	Miroslav Mácha	
Mojmír Slavík	Vojtěch Jurásek	Jiří Chromečka	Alice Mohaplová	
Zdeňka Kalužová	Stanislav Pařil	Agnesa Černá	Antonín Hejtmánek	

Jubilanti Domova Příbor

Věra Krcpová	Zdeňka Witassková	Božena Štolfová
--------------	-------------------	-----------------

Letáček s informacemi týkajícími se jubilantů, který jste někteří už dostali do svých schránek, se vztahuje na jubilanty, kteří budou slavit své narozeniny v roce 2021. Netýká se již uzavřeného roku 2020. Děkujeme za pochopení a spolupráci s komisí pro občanské záležitosti.

SVATEBNÍ ZAJÍMAVOSTI - SVATEBNÍ TRADICE A JEJICH PŮVOD

Bc. Ivana Bolomová, DiS., matrikářka Městského úřadu Příbor

Svatba má zpravidla dvě hlavní části. Je to samotný svatební obřad doprovázený slibem věrnosti a oddanosti, částečně předepsaný zákonem, pod vedením autorizované osoby pověřené státem nebo církví státem k tomu oprávněnou. Toto oprávnění může mít i omezenou, či podmíněnou platnost, jak tomu bylo v minulosti, kdy církevní sňatky nebyly státem uznávány jako plnohodnotné a pro právní závaznost musely být provedeny i na úřadě. A pak je to samozřejmě oslava, svatební hostina, veselka, jejíž zajištění bývalo věcí nevěsty, případně jejích rodičů. Tato praxe se dnes již téměř neužívá. V naprosté většině je svatba a následná oslava zařizována svatebním párem společně nebo dle domluvy v rodině ženicha a nevěsty. Některé z tradičních zvyklostí, spojené s obřadem či oslavou, jsou pevně zakořeněné, často i po mnoho staletí. Jiné mají krátké trvání a dávno upadly v zapomnění. A některé jsou tak samozřejmé, že ani nepřemýšlíme o tom, jak vznikly, málokdy to vůbec víme a často jsme jejich původem překvapeni. Tentokrát bych Vám, čtenářům Měsíčníku, ráda vysvětlila, jaký byl vlastně původ vzniku těch nejznámějších.

Loučení se svobodou se datuje až do 5. století př. n. l. do starověké Sparty. Vojáci pořádali hostinu pro nastávajícího ženicha a připíjeli mu na štěstí. V modernější historii se anglický termín „bachelor party“ neboli party pro svobodného mládence poprvé objevil v roce 1922 ve skotském vydání populárního anglického týdeníku. Ještě ve 40. a 50. letech minulého století bylo ve vyšších společenských kruzích v západní kultuře zvykem pořádat hostinu pro džentlmeny ve fracích, pro přátele a příbuzné ženicha. Obvykle jí platil otec a slavila se večer před svatbou. Loučení se svobodou patří mezi nejoblíbenější svatební zvyky. Dříve bylo poněkud usedlejší než nyní a probíhalo v domě nevěsty i ženicha. Dnes probíhá většinou několik dní až týdnů před svatbou, kdy se veselí zvlášť nevěsta a zvlášť ženich. Například v USA, Irsku a Kanadě ji nazývají „stag party“, v Austrálii ji říkají „buck's party“ a ve Francii „enterrement de vie de garçon“, což znamená pohřbení mládeneckého života.

Zvyk **navlékat** při svatebním obřadu **snubní prsteny** pochází ze starověkého Egypta. Ve starém Římě nebylo zasnoubení slavnostní smlouvou mezi příslušnou dvojicí, nýbrž mezi jejich otci nebo poručníky, a jako u všech Římských smluv k ní patřilo složení slibu. V tomto případě byl znakem předsvatebního vyjednávání snubní prsten, který se tak stal potvrzením zásnubní smlouvy. Římské zásnubní prsteny se obvykle nosily na hořejším článku prstu. První se splétaly z konopí nebo rákosu, ale protože nebyly příliš trvanlivé, časem je nahradily prsteny z kostí, kůže nebo slonoviny. Manžel musel prsten navléknout novomanželce, což symbolizovalo jeho důvěru v to, že se žena dokáže postarat o jeho dům. Staří Řekové pravděpodobně neměli zásnubní prsteny a nosili jen prsteny pečetní, teprve později začali prsteny nosit jako osobní ozdoby. Římané v tradici snubních prstenů pokračovali, ale prsten dostával častěji otec nevěsty jako symbol toho, že si od něj ženich nevěstu koupil. Zhruba od 2. století n. l. ženich navlékal prsten nevěstě jako symbol, že jí svěruje péči o svůj cenný majetek. Při křesťanských svatbách v kostelech si snoubenci vyměňovali prsteny ze stříbra a zlata až od roku 860. Do té doby se snubní prsteny považovaly za pohanský zvyk. Muži začali nosit snubní prsteny až ve 40. letech minulého století. Nejprve si ho navlékali během války jako symbol oddanosti manželkám. Po skončení 2. světové války se tato tradice stala již neodmyslitelnou součástí svatebního obřadu. Navléci partnerovi snubní prsten tedy není žádná zákonná povinnost, jak se mnozí domnívají, ale milý zvyk.

Někdy na počátku našeho letopočtu u východogermánského kmene Gótů můžeme vystopovat tzv. **únos nevěsty**. Panoval

u nich zvyk vybírat si nevěstu ze stejné vesnice, a pokud nebylo dost vhodných žen, museli se muži poohlédnout jinde. To se místním samozřejmě nelíbilo, a tak ženich musel zorganizovat únos. Pomáhal mu při tom jeho nejlepší přítel, kterého o tuto čestnou službu musel požádat. Předpokládalo se, že rozrušení rodiče si pro unesenou dívku přijdou a to se často neobešlo bez bitek. Během obřadu musel stát přítel ženicha na stráž a s mečem v ruce dvojici bránit. Dnešní svědek ženicha je vlastně „potomek“ mužů, kteří byli pověřeni tímto náročným úkolem. V západní tradici má proto i dnes svědek trochu jinou funkci než u nás. Jeho úkolem je zorganizovat loučení se svobodou, stát po boku ženicha u oltáře, než se dostaví nevěsta, hlídat snubní prsteny a většinou pronést i vtipnou řeč na hostině. Unášení nevěst probíhalo třeba ve Skotsku a Anglii až do 16. století a v některých muslimských zemích se praktikuje dodnes, i když to zákon zakazuje. Od samotného únosu nevěsty se však již pro jeho často neblahé následky na průběh svatební hostiny upouští a většinou bývá novomanželským párem zakázán.

Již od starověku známe **přenášení nevěsty přes práh**. Lidé tehdy věřili, že mladá nevinná dívka je obzvlášť dobrou trefou pro zlé duchy. Věřilo se, že zlí duchové číhají na prahu dveří, kde byl předěl mezi světem živých a mrtvých. A pokud se jim dá příležitost, vstoupí do dívky skrz její chodidla. Proto ženich přenášel nevěstu přes práh v náručí, aby zlým duchům zabránil vstoupit do své vyvolené. Další zdroje však mluví o tom, že tento zvyk má počátek v době, kdy se nevěsty začaly unášet. A protože dívky většinou nevstupovaly do domu únoscce dobrovolně, musel je budoucí ženich přes práh dostat násilím a nejjednodušší bylo, když ji popadl do náručí. Dnes se tento zvyk dokonce praktikuje i mimo svatby, např. při koupi nového bytu nebo domu, a symbolizuje začátek nového společného života.

I když se prý o původu anglického slova honeymoon - medový měsíc neboli **líbáňky** historici prou, jedním z vysvětlení je prastarý zvyk pití medoviny, alkoholického nápoje, který kdysi nechyběl na žádné slavnosti a svatbě. O medovině se tradovalo, že je to afrodiziakální nápoj a má vliv nejen na sexuální život, ale i na plodnost. Obsahovala kromě medu i víno, koření a různé ovoce. Vařila se již ve starověkém Babylonu před více než 4000 lety a novomanželé prý tento sladký hustý nápoj dostávali do zásoby na celý měsíc. Staří Peršané věřili, že při pití medoviny po dobu jednoho měsíce žena brzy otěhotní a do roka se narodí dítětko. Výraz medový měsíc se začal používat v Anglii, první písemná zmínka o něm pochází z roku 1546. Odkazoval na to, že první měsíc v manželství je jako med. O tom, že i tato sladkost pomíjí, se zmiňuje anglická literatura poprvé v roce 1552. Slovo honeymoon tu naopak poukazuje na to, že sladké dny v manželství rychle pominou stejně jako fáze Měsíce, který se tenčí až do srpečku. V západní kultuře se zvyk, kdy novomanželé společně odjeli na cesty, uchytil až na počátku 19. století ve Velké Británii. Dvojice z vyšších společenských tříd se vydávaly na svatební cestu, někdy v doprovodu členů rodiny a přátel, aby navštívily příbuzné, kteří se nemohli zúčastnit svatby. Tato praxe se rychle rozšířila na evropský kontinent a na přelomu 20. století se pomalu rozvinula v masovou turistiku. Nejpopulárnějšími cíli byly např. Francouzská Riviéra, Řím a samozřejmě romantické Benátky.

Příště u svatebních zvyků ještě zůstaneme a podíváme se na ty, které se stále dodržují u nás či v jiných zemích světa.

Zdroje dat pro článek:

<https://www.svatbona.cz/svatebni-tradice-a-zvyky/>

https://www.idnes.cz/onadnes/moda/svatba-historie-svateb-A140403_130309_styl_jup

<https://oslavysvatby.cz/svatebni-tradice/>

OBČANSKÉ NÁZORY

DĚKUJEME ZA NOVÉ LÍPY U STARÉHO HŘBITOVA

Ing. Jiří Tuza, předseda Základní organizace Českého svazu včelařů v Příboře

Když byla před dvěma roky pokácena lipová alej u starého hřbitova, považoval jsem to za akt barbarství hned ze dvou důvodů. Jsem vlastenec a vážím si tradic a symbolů zanechaných našimi předky. Mezi ně patří i Slované uctívající lípu. A potom jsem také včelař a lípa je jedním z nejvýznamnějších zdrojů medové snůšky – chutného a zdravého lipového medu. Proto je škoda každého ztraceného lipového stromu.

Velice mě potěšilo, když jsem v listopadu zastihl pracovníky Technických služeb Příbor, kteří na místo pokácených lip u starého hřbitova sázeli nové lipové stromy.

Za příborské včelaře i naše včely bych tímto chtěl poděkovat organizátorce výsadby paní Romaně Šašinkové z MÚ i pracovníkům TS Příbor. Za několik let se nová alej stane lákavým cílem pro naše včely a vítaným zdrojem lipového medu.

NEMOCNICE V NOVÉM JIČÍNĚ MÁ NOVOU KAPLI!

Stanislav Štefek, DiS., radní města Příbora

Nestává se mi příliš často, že bych s takovou radostí mohl napsat nějaký článek. Tentokrát je tomu ale jinak a ruka mi píše skoro sama :-). Po dlouhých peripetích a mnohaletých vyjednáváních se podařilo vybudovat v Nemocnici v Novém Jičíně regulérní, reprezentativní, ale hlavně moc potřebnou kapli. Naše novojičínská nemocnice byla prakticky poslední okresní nemocnicí v České republice, která stále toto „zařízení“ neměla. A musím přiznat, že to byl velký boj, aby kaple vůbec vznikla, jelikož se velmi výrazně ozývaly hlasy, že přeci něco takového není zapotřebí... Právě naopak! Kde jinde než na tomto místě je třeba hledat oporu, sílu, odvalu a možná i odpuštění? Na tomto místě bych rád poděkoval všem, kteří byli součástí tohoto

záměru a podíleli se v jakékoliv fázi a formě na konečném zbudování kaple.

Kaple se nachází ve 4. patře staré interny, prakticky na střeše, symbolicky blízko k nebesům. Autorský návrh je z pera projektanta a designera Ing. Petra Jiříka. Realizaci pak provedla společnost SURESTA - obnova a průzkumy s.r.o. Až budete mít chvíli, určitě se nebojte nahlédnout a zastavit. Myslím, že obzvláště v této době to všichni velice potřebujeme.

Nezapomínejme také na to, že v nemocnici je k dispozici nemocniční kaplan Mgr. Jaromír Bok, je vám/nám k dispozici na požádání zdravotnického personálu nebo na tel. č. 739 329 155, případně taktéž ostatní kněží novojičínské farnosti.

PODĚKOVÁNÍ PRACOVNÍKŮM PŘÍMÉ PÉČE V DOMOVĚ PŘÍBOR

Martin Poruba, aktivizační pracovník Domova Příbor

Vážení čtenáři,

většinou se v mých článcích setkáváte s informacemi o uskutečněných akcích a zážitcích, kterými si senioři vyplňují svůj volný čas. Dále jsou to články typu, co se nám za to či ono období podařilo uskutečnit, nebo se dočítáte o informacích, které závažně ovlivnily chod Domova na Masarykově ulici. Dnes to bude trochu jiné. Ale vlastně nebude. Rád bych se zmínil o činnosti pracovníků v přímé péči. Jejich práce patří k fungování Domova neodmyslitelně stejně jako „volnočasová zábava“, kterou obstarávají pracovníci aktivizační, nebo práce sociálních a administrativních pracovníků, zdravotních sester, zaměstnanců v kuchyni, úklidu, prádelně, údržbě... Svým způsobem jde o velké mraveniště, kdy každý jednotlivec má svou úlohu a je nepostradatelnou součástí toho velkého mraveniště. Ani bez jednoho by Domov Příbor nebyl tím, čím je, a zdaleka by nešlapal na plné obrátky. Aby tato chemie fungovala, je třeba, aby jednotlivé úseky spolu komunikovaly, spolupracovaly a spojily své snažení pro jeden společný cíl, a tím je spokojenost uživatelů.

Pojďme se podívat na ten základní kámen tohoto mraveniště, a to úlohu pracovníků přímé péče. Na rovinu si musíme říct, že ne každý by měl na tuto profesi žaludek, protože ne každý by se dokázal starat o lidi, kteří jsou velmi často již inkontinentní, mají ztíženou hybnost, mají bolesti, a také nám tyto lidé před očima chřadnou a postupně nás opouštějí. A tak je to práce

náročná nejen fyzicky, ale také duševně. Pracovnice v přímé péči jsou v jednom kole již od samého rána, když budí svým příjemným hlasem uživatele. Jak tvrdí naše stoletá uživatelka paní Miroslava Šikulová: „Mám to tak pestré, každé ráno se nade mnou objeví jiný anděl a já se těším na každé další probuzení do nového dne.“ Hned po ranních hygienách už je třeba rozdat snídaně, pomoci méně mobilním uživatelům s přesunem na vozíky, křesla, vysadit je ke stolům, pomoci s podporou při podání stravy... Bezprostředně po úklidu nádobí už probíhá koupání, holení, převlékají se postele, ustylá se, prostě dělá vše, aby uživatelé vypadali jako ze škatulky a neztratili tak důstojnost ani v situacích, kdy už se nedokáží sami o sebe postarat. Kolotoč úkonů se nezastaví celé dopoledne a pak už je tu oběd, se kterým potřebují mnozí uživatelé pomoci, a další druhy péče v podobě hygieny, výměny inkontinentních pomůcek, úpravy zevnějšku, zajištění pitného režimu po celý den atd. A to jsem vyzvednul jen základ toho, co musí naše slečny a paní „pečovatelky“ Domova Příbor svým uživatelům zajistit. Takto to funguje po celý den, celý týden, celý rok, nepřetržitě. Péče o 68 uživatelů našeho Domova je velice náročnou záležitostí a nesmíme zapomínat, že pracovníci musí být přitom profesionálové a měli by mít v sobě pokoru, úctu a další nezbytné vlastnosti pro práci s lidmi. Samozřejmě každý se s tím musí popasovat podle své povahy, každý z nás je z jiného těsta. Možná právě to činí práci

zajímavou a každý z uživatelů má své oblíbené, na které se těší. Pohledem zvenčí se zdá, že téměř všechny pracovnice se snaží své práci věnovat maximum. Přesto bych rád vyzdvihl práci a zvláště poděkoval kolegyním, kterým já a mnozí další říkájí „Srdcaři“. Jsou to lidé, kteří jsou tělem i duší organizace a jsou schopni svůj volný čas místo kávy či cigarety obětovat uživatelům, například přečtením úryvku z knihy, popovídáním, vezmou chodítko a projdou se s uživatelem v rámci tréninku chůze,

vyvezou uživatele na prosluněnou zahradu apod. Také je třeba poděkovat všem za to, jak zvládali a zvládají svou práci v době koronavirové epidemie, především v náročných po sobě jdoucích 12hodinových službách, mnohdy v personálním oslabení. Přál bych si, aby práce v přímé péči nadále měla vysoký standart, stejně tak jako na ostatních úsecích, aby se Domov nadále prezentoval jako kvalitní služba pro lidi a místo, kde může být zaměstnancům i uživatelům příjemně.

NÁVRŠÍ U SV. JANA

Stanislav Štefek, DiS., radní města Příbora

Kdy se konečně provede obnova sochy sv. Jana a celkově celého místa na návrší nad Boroveckými rybníky?

Podobné dotazy jsem za posledních několik let slyšel nečetněkrát. Nicméně, tak jako u mnoha záležitostí v našem životě, nebylo ani zde všechno zalito sluncem a bez problémů.

Na prvním místě bylo potřeba vyřešit majetkoprávní vztahy, je pravdou, že pozemky na návrší, konkrétně parcela, na níž roste lípy, patří Římskokatolické farnosti, na stranu druhou sama socha sv. Jana se nacházela na soukromém pozemku rodin Filipů a Žákových. Pamatuji si, že cca před pěti lety vzešel z podnětu města záměr tuto sochu převést na město. Nicméně tenkrát k dohodě nedošlo.

Nicméně koncem roku 2019 se Římskokatolická farnost s původními majiteli dohodla a socha se převedla do vlastnictví farnosti. Tím byl dán základ možné budoucí záchraně. Na tomto místě je tedy opět nutné poděkovat všem zainteresovaným stranám, že došlo k dohodě a odblokování situace.

Jak všichni, kteří toto místo dlouhodobě navštěvujeme, víme, vlivem času byla socha povrchově degradována, na některých částech jsou patrné projevy vandalizmu, úplně chybí svatozář a světcova lilie. Nicméně za nejrizikovější lze považovat dramatické statické narušení podstavce, a to jak v základové konstrukci, tak v samotném „těle“ podstavce. Hrozila zde akutní destrukce celé konstrukce, která by měla za následek fatální poškození sochy jako takové. Bylo tedy začátkem léta loňského roku rozhodnuto, že socha bude kamenicky sejmuta a dopravena do depozi-táře farnosti, kde bude připravena k obnově jako takové. Taktéž byl požádán odbor životního prostředí o posouzení stavu lip nacházejících se na návrší a případně o povolení jejich skácení se samozřejmým závazkem náhradní výsadby. Na základě odborného

posouzení bylo povoleno kácení všech 5 lip a náletů. Před Vánoci tak proběhlo kácení dvou nejvíce napadených stromů a náletů. U zbylých lip došlo k rozhodnutí pokusit se o jejich záchranu pomocí arboristického ořezu napadených a suchých částí. V letošním roce nás hned z jara čeká náhradní výsadba dvou předpěstěných lip. Hned na to budou zahájeny práce na vybudování nového podstavce, který bude oproti původnímu vystaven na vysokopevnostním základu. Spolu s těmito pracemi probíhá v kamenické dílně samotná obnova sochy. Věřím, že se vše podaří do letních prázdnin. Výhledově je pak plánována výsadba ovocné aleje od bažantnice.

O tom, že celkový záměr obnovy nebude levnou záležitostí, jsem se již několikrát zmiňoval.

Náklady na celkovou obnovu se budou pohybovat kolem 300 tis. Kč. Příborský spolek Obnova života, památek a tradic, z. s., který si vzal za cíl pomoci farnosti s obnovou sochy, uskutečnil ve spolupráci s MO KDU-ČSL dva benefiční koncerty, jejichž celkový výtěžek okolo 26 tis. Kč bude právě na tento záměr použit. Velké díky! Pokud byste se i někdo z Vás rozhodli podpořit tento záměr, budeme Vám velice vděční. Transparentní číslo účtu: 2501720005 / 2010.

Možná na závěr takový malý povzdech. Nejde mi na rozum, proč někteří návštěvníci daného místa jsou schopni zde po sobě zanechat odpadky všeho druhu, že jsou schopni poskakovat po podstavci nebo soše a provádět jiné nevhodné záležitosti. A že dokonce jsou schopni vytrhnout ze země novou sazenici lípy a zlomit ji, to již opravdu vůbec nechápu... Nerad bych se totiž dočkal toho, že se majitelé okolních pozemků rozhodnou zamezit široké veřejnosti přístup na toto místo. A to bychom snad nikdo z nás nechtěli.

PODĚKOVÁNÍ - KONCERT SCHOLY

Martin Monsport

Vážené dámy a pánové,

čas neúprosně letí a máme za sebou již první měsíc nového roku. Jaký tento rok bude, bohužel nevíme, ale musíme věřit, že se hlavně podaří zastavit pandemii koronaviru a vše se zase vrátí do původních „kolejí“. Že děti budou moci chodit opět do školy, do kroužků, budeme moci jet na hory lyžovat, navštěvovat divadla, kostely pro načerpání duchovní síly. Vedoucí sborů a zpěváci si nepřejí asi nic jiného, než abychom mohli znovu začít zpívat – ať už v našich kostelích nebo ve sborech, v základních uměleckých školách... Zpěv povznáší na duši a dává nám zapomenout na problémy a starosti všedních dnů...

Dovolte mi prosím vrátit se k našemu „virtuálnímu“ vánočnímu koncertu, který Schola předtočila a vysílala 27. 12. 2020 v 16.00 hodin. Chtěl bych Vám velmi poděkovat, že jste se v tak hojném počtu připojili a na koncert se podívali. Ke dni uzávěrky Měsíčníku máme cca 600 zhlédnutí koncertu – když počítám, že u každého zhlédnutí mohli být 2 až 3 lidé, tak je to velmi

krásné číslo. Takové množství posluchačů bychom do našeho kostela opravdu „nenamačkali“...

Zároveň velmi děkujeme Vám všem, kteří jste vánoční koncert, a tím další činnost naší Scholy, podpořili finanční částkou. Celkem se podařilo nashromáždit 16 000 Kč, čehož si velmi vážíme!

Ve Schole jsme diskutovali, jaký vhodný projekt bychom z vybrané částky v našem městě podpořili, a napadla nás myšlenka podpořit projekt obnovy sochy sv. Jana nad Boroveckými rybníky, konkrétně formou zakoupení předpěstěné lípy srdčité s ochranným kořenovým vakem. Těšíme se, že ve spolupráci se spolkem

Obnova života, památek a tradic, z. s., tento záměr začátkem jara uskutečníme. Cena takové sazenice lípy srdčité se pohybuje v částce od 3000 Kč. Zbylou část financí bychom použili na činnost a provoz Scholy, natočení CD a také další koncert, který plánujeme již na Velikonoce - jednalo by se o biblické pásmo Haleluja.

Ještě jednou Vám děkujeme a přejeme, ať se Vám vše v novém roce daří.

DISTANČNÍ OSLAVA MATEŘSKÉ ŠKOLY V DOBĚ PANDEMIE

Mgr. Pavlína Jordánková, Mateřská škola Příbor, Pionýrů 1519

Dne 1. 11. 2020 oslavila naše mateřská škola své 40. narozeniny dálkovým způsobem. Vytvořili jsme album z fotografií, které provázejí životem dětí a zaměstnanců v mateřské škole tak, jak plynul čas. Paní učitelky v průběhu podzimu 2020 naučily děti píseň z tohoto alba. Jelikož byla u dětí píseň velmi oblíbená, rozhodli jsme se natočit videozáznam, který je umístěn v úvodu v aktualitách na webových stránkách mateřské školy www.ms-pribor-pionyrů.cz. Milé bylo to, že se dětem podařilo záznam nazpívat na první pokus. Jejich úžasný výkon byl odměněn nazdobenými perníčky, které upekly a nazdobily naše paní kuchařky.

V rámci oslavy jsme vytvořili obálky, v nichž se nacházelo zmíněné

MATEŘSKÁ ŠKOLA PŘÍBOR, PIONÝRŮ 1519
SLAVÍ 40 LET

DŘÍVE: JESLE A MATEŘSKÁ ŠKOLA PŘÍBOR-BENÁTKY,
PIONÝRŮ 1519
(zahájení provozu 1.11. 1980)

album, perníkové srdce a lahvička s přípitkem. Obálky byly věnovány bývalým a současným zaměstnancům MŠ, ředitelům příborských mateřských a základních škol a mnohým představitelům města.

Nezbývá tedy než zavzpomínat na šťastně prožité roky našich dětí a přát si nadále spokojené děti, rodiče a zaměstnance MŠ.

CO SE DĚJE U NÁS VE ŠKOLE

Mgr. Dana Lišková, za pedagogy ZŠ Jičínské

I přestože je distanční výuka náročná pro žáky, rodiče i samotné pedagogy, nabízí také nemalé příležitosti. Na prvním stupni tak doma žáci v rámci dobrovolných úkolů chystali zdravé svačinky, pomáhali v kuchyni nebo tvořili z toho, co dům dal, mapu České republiky.

Sami učitelé se už na žáky moc těší. Proto pro ně také během listopadu a prosince přichystali malou soutěž. Během distanční výuky učitelé hudební výchovy vyhlásili talentovou show „ŠOU V PAPUČÁCH aneb HOUSE MUSIC TALENTMANIA“. Soutěž probíhala ve čtyřech kategoriích, a to ve zpěvu či beatboxu, hře na hudební nástroj,

názvu soutěže, ale i známku výbornou od svých učitelů hudební výchovy. Oceňujeme odvahu všech soutěžících a také děkujeme výhercům, kteří dali svolení k publikování svých výkonů. Video jsou ke zhlédnutí na facebookových stránkách školy.

v tanci nebo ve vlastní tvorbě. Během hodnocení byly kategorie rozšířeny o zvláštní cenu poroty za kreativní video. Žáci mohli soutěžit sami, s rodinou nebo spolužákem či kamarádem. Porota měla při zhlédnutí asi třiceti videí opravdu nelehký úkol.

Děkujeme všem zúčastněným za originální tvorbu. Žáci obdrželi nejen malou odměnu, která se nesla v duchu

RODINA A ŠKOLA

Mgr. Vladislava Strnadová, učitelka a metodička prevence ZŠ Npor. Loma

Rok 2020 nebyl zřejmě pro spoustu z nás jemně řečeno nic moc. Zajímavý rok z pohledu čísla přinesl spoustu bolesti, strádání, zmatků a neštěstí. Těšíme se, až ten divný čas skončí, až budeme žít tak, jako kdysi... Ale důležité je to, že jiný čas než tento nemáme. Neměli bychom čekat pasivně, měli bychom si vzít z toho, co je, to nejlepší. A to je čas. Čas strávený s dětmi, s rodiči, se sebou samými.

Jak už napovídá název článku – Rodina a škola, právě rodina zažívá jedno z nejtěžších období. Domnívám se, že celá. Jak rodiče – nestíhající, vyčerpaní, naštvaní, bez práce.... Tak také děti – nestíhající, líní, bezradní, bez motivace... I ti, kteří na školu „nadávali“, by se do ní chtěli vrátit. Ale najdou se i tací, kterým domácí prostředí vyhovuje. Věřím, že jsou to ti, co mají podnětné prostředí. A nejde jen o to, zda je to

finančně zabezpečené prostředí. Jde o to, jak čas, který je nám dán, využíváme. Je velmi jednoduché jít ven. Procházka, rychlá chůze, běh. Je možné si zahrát deskovky – na trhu je nepřeberné množství. Objednat si knížky z knihovny. Je možné se začít učit vařit. Nebo se zdokonalovat v tom, co umím trochu. Zkrátka je toho dost, co by se dalo dělat. Třeba i tu televizi si někdy pustit, nebo se podívat, co to ten náš kluk vlastně hraje za hru. A třeba si zahrát s ním. A to je to, co nám covid dal. Spoustu času, který můžeme trávit s nejbližšími, s dětmi.

Rodina a škola by měli být partneři. Vždyť si můžeme být vzájemně prospěšní. Když je dítě spokojené ve škole – může být i doma. A naopak. Mluvme spolu. Až se vrátí děti naplno do škol, povídejme si na třídních schůzkách o tom, jaká ta doba byla. Co se dělo s dětmi. Jak to udělat nejlépe, aby se vše dostalo do správných kolejí.

Přiznám se, že mě asi nejvíc baví ve škole situace, kdy mě děti překvapí, pobaví, dojmou. A to se stalo třeba i v tomto školním roce, když jsme psali slohovou práci. O čem? O hrnčích? A jak to souvisí s mým článkem? Zjistíte, nebo už jste zjistili, že děti vnímají obvyčejné věci, drobnosti, vzpomínky. A velmi si jich váží. Aniž by nám to dokázali říct.

Moje hrnečky

Hrnek je velmi potřebné nádobí, protože se používá na přenos různých nápojů. Jelikož hrnek používáme skoro pořád k doplnění tekutin, stává se součástí našeho života.

V naší rodině bydlí hrnky v krásné kredenci. Čekají pěkně v řadě na svou chvíli. Každý člen naší rodiny má svůj oblíbený hrneček.

Tatínek pije svou ranní kávu nejraději z velkého hrnku s motivem nebe. Maminka z malého hrnečku s fialovým motivem kvítku. Frantík rád pije kakao z hrnku s obrázkem traktoru. Je-

níkovi chutná kakao nejvíce z hrnečku, kde je namalován tank. No a já? Mně nejvíce chutná kakao z hrnečku, který má motiv krosové motorky. Hrnky si kupujeme na různých dovolených. **Naše hrnky drží pohromadě.**

David Filip Zahradník, žák 7. A

Hrnečky

Máme doma spoustu různých hrnečků. Některé tvoří celé sady, některé jsme získali v soutěžích, jiné jsou vzpomínky na školku a dovolenou. Dárky od rodiny, přátel. Některé hrníčky jsme si koupili, protože se nám líbily, zaujaly nás.

Každý člen rodiny má své oblíbené hrnečky. Moje maminka má nejraději bílý hrneček s modrými kotvičkami, který jsem jí darovala k narozeninám. Čaj si maminka dává z hrnečku ve tvaru jahody, protože je větší. Můj bratr má rád hrneček s motivem Bezzubky z pohádky „Jak vycvičit draka“. Moje oblíbené hrnečky jsou ty, které mají motiv kočiček. Malý modrý s bílou kočičkou používám k pití kakaa nebo čokolády. Vysoký štíhlý bílý hrneček s kočičkou a rybkami mám na čaj. Dostala jsem ho k narozeninám od tety. Letos jsme si koupili nové hrnky s motivem skřítků a na Vánoce jsme z nich pili horkou čokoládu.

Hrníčky ukládáme do horní skříňky kuchyňské linky. Jsou pořád na očích, jsou pořád s námi. **Mají u nás své pevné místo.**

Adéla Horáková, žákyně 7. A

Držíte pohromadě, máte své pevné místo k životu? Máte své příběhy s hrníčky, či jiné? Věřím, že ano. A to tedy znamená, že toho máte hodně. Tak držme pohromadě a držme si palce – rodina i škola.

P. S. : Ve výtvarné výchově jsme si udělali Čaj o páté. Obrázek je jedním z dětských výtvorů.

ČINNOST KLUBŮ, SPOLKŮ A ORGANIZACÍ

PŘÍDLO 2020 – NEŠŤASTNÁ SEZÓNA

Za divadelní spolek Přídlo Michal Rychtr, krotitel

Rok 2020 se rozhodně nedá nazvat rokem kultury. Opatření spojená s nemocí COVID-19 uštědřila tvrdou ránu celému kulturnímu odvětví a samozřejmě ani amatérské divadlo neuniklo dopadům pandemie. Příborský amatérský divadelní soubor Přídlo vložil veškeré úsilí do maximální efektivity zkoušek v rámci vládních pravidel pro pohyb a styk osob a navzdory neustávajícím variacím zákazů a omezení se povedlo dospělému souboru nazkoušet novou hru Benátky pod sněhem. Za přispění města a vlastního umu soubor připravil kulisy, kostýmy a rekvizity na říjnovou premiéru, ale ta bohužel už proběhnout nemohla. Ve stejné situaci se ocitla i dětská část souboru, ani jeho pohádka O jezinkách prozatím nespatriřla světlo světa. Obě hry jsou však nachystané a věříme, že rok 2021 přinese světlo na konci divadelního tunelu.

Léto každý rok bývá obvykle na divadlo chudé, ale našťastí třetí část našeho divadelního souboru, ta dozajista velice improvizovaná část, dokázala za pomoci obyváků, půd a příjemného

stínu v městském parku nacvičit několik improvizčních her, které následně herci předvedli v krásných prostorách zahrad piaristického kláštera. Zaplněné sedačky a spokojené úsměvy na tvářích diváků byly důkazem, že alespoň tato skromná akce vlila trochu pohodového světla do těžkých šedých časů dneška.

Takže za celý rok jen Přídlo Mejdllo a pár masek na masopustu. Smutné, ale nedá se nic dělat. O to zarputileji vstoupíme

do nového roku. Pozitivem je, že se náš soubor rozrostl o další milé a chytré tváře, ale pokud by se našel i další „blázen“ do divadla, rádi přivítáme do našich řad další herce, mimy, stromy, stěhováky, švadlenky, prostě kohokoliv, protože jakmile se divadelní sezóna rozjede, budeme potřebovat každou volnou ruku, nohu nebo hlavu. Hlaste se u naší režisérky Ivety Šitavancové nebo na priborskedivadlo@gmail.com.

PROVOZ COWORKINGOVÉHO CENTRA V ROCE 2020

Ing. Jana Konečná

Letošní zpráva o provozu coworkingového centra v roce 2020 bude velmi stručná. V roce 2020 jsme oslavili šest let svého působení v Příboře. Při absenci podobné podpůrné kapacity pro podnikatele v našem okrese jsme tak poskytli pracovní zázemí začínajícím podnikatelům a freelancerům nejen z Příboře, ale i Libhoště, Skotnice, Frenštátu nebo Ostravy. Prostory byly k dispozici i spolkům, organizacím a zájmovým skupinám, které je využily jako místo setkání. V tomto ohledu nás pandemie dostihla, ale při respektování pravidel a omezení mohl provoz zůstat téměř nepřerušen. Z pohledu připravených akcí typu seminářů a kurzů a dalších volnočasových a kulturních aktivit tomu však bylo bohužel naopak. Všechny chystané akce se musely zrušit a po velkém zvažování

j jsme museli upustit i od tak oblíbeného Vánočního rukodělného jarmarku a Restaurant Day, který se měl konat již popáté. Nedokázali jsme si představit, jak by bylo možné vykouzlit atmosféru, na jakou jsou všichni zvyklí.

Výhled pro rok 2021 zatím nedává velkou jistotu, a tak se s případnými akcemi ozveme, až to bude možné. Máte-li zájem o spolupráci, kontaktujte nás na tel. 731 474 606 nebo emailu: info@ccpribor.cz

Tímto bych ráda poděkovala všem, kdo coworkingové centrum v roce 2020 navštívili a využili jeho služeb, a v neposlední řadě také městu Příboře za podporu - ve formě dotace na provoz a činnost - poskytnutou v rámci veřejné finanční podpory pro rok 2020.

PODĚKOVÁNÍ ZA ROK 2020

Patrik Nedoma, vedoucí Junáka Příbor

Máme za sebou velice těžký a neobvyklý rok. Rok 2020. Rok plný bolesti, nevědomosti, strachu, ale i radosti a naděje. V normálním roce se během roku skauti a skautky setkávají na asi 40 schůzkách a 15 akcích. Vloni jsme se viděli pouze na 15 schůzkách. Z akcí se letos uskutečnil pouze Zimní minitábor, letní tábor, 2 potáborové výlety a hlavně akce k oslavám 100. výročí založení skautingu v Příboře.

Skauting v Příboře by však nefungoval bez několika věcí – bez dětí, vedoucích, rodičů či města. Proto bychom rádi touto cestou všem poděkovali. Městu Příboře bychom rádi po-

děkovali za celoroční podporu a hlavně za podporu při akcích ke 100 letům. Naše poděkování si zaslouží i všichni rodičové, kteří nám věří natolik, že nám pravidelně svěřují své děti a podporují nás i v této nelehké době. Velké díky patří i samotným dětem, bez kterých by to nebylo ono a které nám, vedoucím, dodávají spoustu energie a radosti. To největší poděkování ale patří vedoucím, kteří dobrovolně tráví ve skautu spoustu volného času, bez nároku na honorář, a i přes práci či školu dávají do vedení všechno.

Děkujeme a doufáme, že rok 2021 bude lepší.

JAK TO VLASTNĚ BYLO V PROSINCI S MIKULÁŠEM NA HÁJOVĚ ?

Dalibor Matula, člen SH ČMS SDH Hájev

Tak u nás na Hájově se dlouho plánovaná tradiční Mikulášská nadílka v sobotu 28. listopadu bohužel neuskutečnila. Všichni víme proč. Ale s tím se někteří hasiči absolutně nechtěli smířit, aby všem řekli ne. Žádná akce nebude. To by bylo velice jednoduché, i když svým způsobem pochopitelné.

Jak by k tomu asi ty naše hájovské děti přišly? Celý rok se na tuto kouzelnou akci těší a nic se nakonec nebude dít? Tak to tedy rozhodně ne! U hasičů se s malým předstihem připravil

náhradní program, který umožnil udělat alespoň nějakou akci pro dětičky. I ty hodné, nebo zlobivější. Zkrátka ať se něco vůbec děje na vesnici v tomhle hodně divném období.

A tak hasiči tradičně požádali hájovské ženy, aby upekly ty své nádherné mikulášské perníčky. Opět krásně nazdobené v pěkném balení. Za to jim patří velký dík, protože je to zcela určitě časově náročné a vyžaduje to precizní práci.

Osadní výbor zase zajistil čokoládové kolečky. Taky jim za to patří poděkování.

Hlavní roli celé akce nejen v přípravě hráli hasiči. Navrhli a následně vyrobili krásná přáníčka. Dále se jim podařilo uzavřít pekelnou dohodu a čerti byli rázem na Hájově. Z těch šel ale strach, panečku! Řetězy na nich rachotily vedle pytlů, košťat, ostrých rohů, zvonků a dalších pekelných věcí. Potkat je někde sám, tak si pěkně rychle pomáhám pryč. To mi věřte. Všechny předem krásně nachystané věci se totiž v neděli 6. prosince hned po setmění předávaly dětem v jejich domovech.

To se ví, nebyla to předem ohlášená akce. Takže to bylo kolikrát pro ně dosti velké překvapení. Někteří možná tušili, ale kdo ví? To bylo najednou pevných objetí malých ratolestí kolem svých rodičů nebo prarodičů! Byly vidět úsměvy na tváři, zářivá očička i uplakané obličejky strachem z čertů. Mimochodem ti se ale dočkali občas pěkných básniček. Třeba i s maminčinou pomocí a nějakou tou slzičkou. Ale to vůbec přece

nevadilo. To k tomu jaksi patří. A dočkali se nakonec i příslibu, že se to občasné zlobení malinko přece jen zlepší. Ale děti byly ve svých domech vesměs statečné. Byly moc a moc rády, že nakonec dostaly od čertů tuto krásnou nadílku. Radost pohledět na jejich spokojené úsměvy, že vše dobře dopadlo. Děkujeme. To bylo od nich vždy slyšet, když pekelní čerti hned po předání nadílky odcházeli pryč.

Závěrem je třeba velice poděkovat organizátorům akce a jejich spolupracovníkům, kteří přispěli svým úsilím k uspořádání této krásné akce trochu v jiném stylu. Nezbyvá nám než doufat, že se závěrem letošního roku společně setkáme opět ve venkovních prostorech u Obecního domu na Hájově. Protože tam by třeba mohl zase přijet kočár s Mikulášem, andělem a čerty tažený koňmi. Ale nechme se překvapit.

Z ČINNOSTI SVAZU LETCŮ PŘÍBOR, Z. S., V ROCE 2020

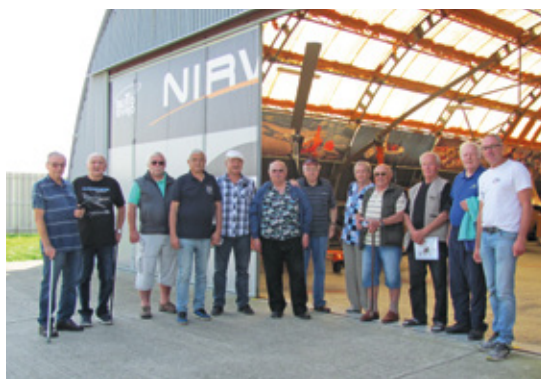
Ing. Rudolf Ripčík, jednatel spolku Svazu letců Příbor

Vážení spoluobčané, chtěl by Vás informovat o životě a činnosti našeho spolku SL Příbor, z. s.

V letošním roce byly naše činnosti a plánované akce omezeny a poznamenány opatřeními, která souvisejí s C-19. Toto mělo dopad nejen na činnost výboru, ale i na klubovou činnost spolku, kde počet lidí v jedné místnosti byl nařízen. Nám, jakožto rizikové skupině lidí nad 65 let, bylo nutno respektovat nařízení a nevystavovat členy riziku nákazy.

První akcí, která ještě nespádala do nouzového stavu, byla únorová návštěva muzea ve Vsetíně. Tato výstava měla název „Králové vzduchu“ a působivě představila 100letou historii čs. letectví. Hlavním cílem a zaměřením výstavy bylo představit nejznámější piloty a osobnosti letectví, kteří se svou činností podíleli na reprezentaci našeho letectví nejen doma, ale i v zahraničí od vzniku čs. letectví do dnešní doby. Výstava měla u našich členů kladný ohlas a některým připomněla a oživila vzpomínky na roky strávené u letectva. V létě, kdy se stav s pandemií trochu zlepšil, jsme se pouze několikrát sešli v klubovně jak členové, tak výbor. V tomto období stihl výbor ještě naplánovat exkurzi do Přerova. V Přerově na letišti byla domluvena návštěva firmy NIRVANA systems, s. r. o, která se zabývá výrobou a vybavením pro motorový paragliding, jako jsou paramotory, podvozky, padáky a jiné doplňky pro tento druh leteckého sportu-odvětví. Zde se na letišti také montují vírníky a provozuje škola pro milovníky létání - piloty těchto vírníků. Dělají a organizují vyhlídkové lety těmito stroji. Celou exkurzi nás doprovázel majitel firmy Ing. Březina, který firmu zakládal ve Zlíně a postupně, jak se výroba rozšiřovala, tak ji přestěhoval do prostorů letiště Přerov. Opět se potvrdilo, jaké šikovné a vzdělané lidi ve všech odvětvích má Česká republika a co vše lidé dokážou. Výrobky firmy NIRVANA se vyvážejí prakticky do celého světa. Protože tento den počasí přálo, někteří zájemci zájezdu z našich řad si zakoupili let vírníkem a cestou domů jsme měli na co vzpomínat. Ještě jednou velké díky majiteli firmy panu Ing. Březinovi.

A to bylo vše, co jsme ze společných akcí Svazu letců Příbor stihli zorganizovat v letošním roce. Je zde potřeba připomenout účast našich zástupců Svazu letců Příbor na vzpomínkových

akcích, které se konaly ve městě a blízkém okolí, jako například vzpomínka na ukončení II. sv. války a den osvobození města Příbora, den válečných veteránů atd. Vše ovšem dle nařízení spojených s pandemií Covid 19. Plán činnosti Svazu letců Příbor na daný rok určitě nebude splněn z důvodu vzpomínané situace. Nejvíce nás mrzí, že jsme neuskutečnili každoroční střetnutí dopravního a stíhacího leteckého pluku, které se pravidelně koná ke konci roku. Je to o to horší, že oba pluky si nyní připomínají významné 75leté výročí založení. K tomu výbor Svazu letců Příbor připravoval akce pro zdárné konání oslav, vše se muselo zrušit, resp. přesunout.

Je potřeba vzpomenout účast na modelářských soutěžích „O poháry LUNA Příbor“ v kategorii Nejlepší model našeho letectva. Druhou soutěží jsou „Kopřivnické poháry“, kde máme kategorii o putovní pohár „Brig. gen. Zdeňka Škarvady“. Toto již nebylo

možno uskutečnit. Odměnou vítězů jsou od nás vždy stavebnice modelů.

Podílíme se i na příspěvcích do Měsíčníku s vojenskou a leteckou tematikou, letos to byl například pan Jaroslav Janečka, který připomenul článkem v Měsíčníku 11/2020 75 let od založení 8. stíhacího leteckého pluku.

Ale i tak jsme rádi, že se činnost spolku udržela, a věřím, že bude v roce 2021 již plnohodnotně pokračovat.

Po přečtení tohoto krátkého článku o práci a aktivitách spolku Svazu letců v roce 2020 je možné si udělat jen malou představu. Tuto činnost by však nebylo možné dělat bez finanční podpory formou dotací z rozpočtu města Příbora. Tímto chceme poděkovat městu Příboru - zastupitelstvu za podporu naší činnosti na území města a okolí.

My všichni doufáme, že rok 2021 již bude lepší a podaří se zastavit pandemii tak, aby další opatření nebylo nutné vyhlášovat.

Přejeme všem občanům v novém roce 2021 hlavně štěstí, zdraví, rodinné pohody a co nejrychlejší návrat do normálního života.

Činnost a akce našeho spolku Svazu letců Příbor je možné si prohlédnout na <https://www.svazletcupribor.cz/>

Fota: archiv Svazu letců Příbor, z. s.

BAVKLUBÁCKÉ OHLÉDNUTÍ ZA R. 2020

Vlasta Trojčinská, ředitelka BAV klubu Příbor

To byl teda rok „za všechny prachy“.

„Byl náročný, byl neočekávaný, byl plný zvratů a změn, všichni si můžeme odnést to, že jedinou jistotou v životě je změna...“ Tak pravdivě to vyjádřil náš pan starosta ve svém novoročním projevu.

Rok 2020 začal nadějně, ale jen do jara. To jsme dělali to, pro co jsme určeni. Úspěšně pracovaly kroužky, kluby, pořádali jsme různé akce, např. zájezd do divadla na představení Dokolná svatba, probíhaly podvečery v rytmu bubnů, pořádali jsme workshopy muzikoterapie pro školy.

Od 2. března jsme připravili jarní prázdniny s velmi pestrým programem. V Příboře už bylo jaro, ale na horách byl ještě sníh, proto jsme celý jeden den prožili v Beskydech s lyžováním, bobováním i turistikou. Další dny probíhaly různé aktivity a soutěže v BAV klubu, s využitím sportovního vybavení – trampolíny, skákací hrad, slackline, stolní tenis, streetball, padák, míče, lana, branky, házedla apod. Na ohni jsme opékali „buřty“, zazpívali si při kytáře. V programu byly jízdy s RC modely aut, tvoření z různých materiálů, výrobky s jarní tematikou, keramika. Těž se tancovalo a bubnovalo na djembe bubny a hrálo na jiné perkusní nástroje. V parku probíhaly soutěže v discgolfu.

Skupina BAV klubáků všeho věku prožila část jarních prázdnin v Donovalech s lyžováním na sjezdovkách Záhradiště a Nová Hoľa. V programu bylo i plavání v krytém bazénu, pohybové soutěže, různé hry a zábava.

Od 11. 3. STOP až do poloviny května, kdy mohla být opět zahájena činnost kroužků a klubů. To už se blížily prázdniny a začalo se s přípravou tábora a v červenci už bylo v BAV klubu opět hodně živo a veselo. Hned první den byla vyhlášená táborová hra. Skřítek Habrový posílal táborníkům dopisy s úkoly, za jejichž splnění dostávaly děti „drahokamy“, na které si musely vyzdobit látkové měšce. Program byl opět velmi pestrý i s dodržováním přísných hygienických opatření. Většinu času trávili

účastníci venku, kde se hodně sportovalo, chodilo na výpravy do přírody, hledal se poklad v lese, poznávaly se rostliny a stromy. V BAV klubu se využívalo opět všechno naše vybavení pro sportovní, tvůrčí, hudební i taneční činnost. Při sportovní činnosti byl u dětí nejoblíbenější skákací hrad, vodní skluzavka, trampolína, podbíhání lana a opičí dráha. Na konci tábora byly „drahokamy“, získané za splnění úkoly, vyměněny za různé odměny.

Prázdniny utekly jako voda a my jsme se intenzivně už v srpnu připravovali na nový školní rok. V září začala činnost některých kroužků a chystali jsme se na XII. ročník Bubenické párty – podpořené VFP – grantem města. Tato akce 3. října úspěšně proběhla, ale od dalšího týdne opět STOP. Děti byly pozvány na kroužky, ale jejich činnost už nesměla být zahájena. V BAV klubu se sice stále pracovalo, ale bez přítomnosti dětí a dalších členů klubu. Tento čas jsme využívali hlavně pro údržbu, úpravu terénu zahrady, návozy hlíny, prořezávání keřů, úklid a opravy mobilního sportovního vybavení, opravy střechy, odstraňování následků po zatečení do vnitřních prostor, natírání venkovních lavic, stolů apod. Hodně času nám zabrala administrativa, které nebylo ani při omezení činnosti.

Průběžně jsme komunikovali s rodiči členů, odpovídali na spoustu dotazů a psali „moře e-mailů - zavíráme, otevíráme, zavíráme, otevíráme...“

Na naši činnost, údržbu, prevenci kriminality a grant nám město Příbor v rámci VFP přispělo částkou 141 500 Kč, což je cca 10 % našich nákladů. Této pomoci si vážíme, obzvlášť v dnešní době, kdy nemáme příjmy ze zápisného, za vstupné, workshopy, zájezdy a další akce.

Přes omezenou činnost a malé příjmy se musí svítit, topit, uklízet, udržovat, opravovat, účtovat, vykazovat, řešit administrativní úkoly, organizovat atd.

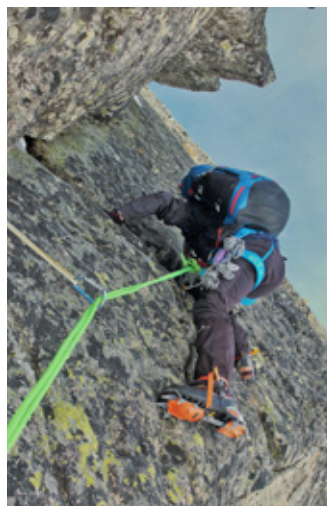
Proto za finanční pomoc moc děkujeme.

SPORTOVNÍ ŽIVOT

HOROLEZECKÝ ODDÍL PŘÍBOR V ROCE 2020

Jiří Babača, předseda HO Příbor

Tak jako obvykle i v roce 2020 zahájil Horolezecký oddíl Příbor svou činnost zorganizováním oblíbených závodů pro děti a mládež z širokého okolí pod názvem Příborský pavůk. I tentokrát dorazili závodníci z celé Moravy od Karviné po Brno a to v množství, že tělocvična praskala ve švech. Ovšem další aktivity našeho spolku již byly po zbytek roku ovlivněny celosvětovými omezeními v důsledku pandemie nemoci COVID-19. Pravda, někteří členové ještě stihli jedenkrát navštívit zimní Tatry a velmi úspěšně absolvovat nominační závody do repre ČR. V létě pak několik členů HO Příbor přelezlo východní část Hlavního hřebene Vysokých Tater. V období mezi lockdowny proběhlo ještě pár tréninků v tělocvičně bývalé ZŠ Dukelské a několik tréninků ve skalách v blízkém okolí, v rámci nichž se podařilo zdotat dva prvovýstupy obtížnosti V a VII+/VIII- UIAA. Proto bychom chtěli touto cestou poděkovat městu Příboru, že i v těchto náročných časech podpořilo činnost našeho spolku, a doufáme, že letošní rok již bude k provozování naší kratochvíle poněkud přívětivější než ten minulý.

Zimní lezení v Tatrách v r. 2020

Čeněk Babača leze cestu klikatice V na Jibovu skalku.

Foto: Jiří Babača

PŘEDSTAVUJI VÁM...

VLASTU TROJČÍNSKOU, ROZ. JURÁSKOVOU

Stav: rozvedená

Děti: dvě (dcera a syn)

Dosažené vzdělání: středoškolské

Povolání: pedagožka

Koníčky: hraní na housle, tancování, hraní divadla, muzikoterapie atd.

V Příboře žije s malými přestávkami od narození, od r. 1956 stále.

texty jsou velmi vtipné. Pozvala jsem je do BAV klubu jako dárek pro sebe i pro příznivce ke svým 70. a 75. narozeninám (byla to krásná akce i pro nás neoslavence!). Mám v plánu je pozvat i k osmdesátinám, jestli se dožijí. Mám ráda i rock, diskotékovou hudbu, vše, co děti v kroužcích BAV klubu hrají a že se jich tu za těch 29 let vystříдалo!

4. Čím jste chtěla být jako dítě?

Učitelkou (říká zcela rozhodně).

5. Měla jste v dětství svůj vzor?

Rodiče - jak statečně se vyrovnávali s ranami osudu. Mamince ve 13 letech umřela maminka. Tatínek byl velmi chytrý, ale pocházel z chudé rodiny, nemohl z finančních důvodů studovat. Za války byl v Novém Jičíně prodávčem. Když byli majitelé odsunuti, nově vzniklá rada ho určila správcem obchodu. A tak se stal kapitalistou. Po přestěhování do Frenštátu měl malý obchůdek. Přišlo znárodnění, šel pracovat do továrny a později jako havíř. V nové době mu bylo vyčítáno, že byl kapitalista. Mě kvůli tomu nechtěli vzít na školu. To jsem tatínka viděla poprvé brečet. Pan učitel přišel k nám a poradil rodičům, aby napsali do odvolání, že tatínek pracuje jako horník, tehdy platilo: „Já jsem havíř, kdo je víc!“ A tak jsem byla přijata. Po roce 1948 tatínka smetli komunisté, no a v roce 1989 po revoluci smetlo mě Občanské fórum. Vytýkali mi, že jsem rudá Vlasta. Pracovala jsem jako zastupující ředitelka v Domě pionýrů. Ředitelovat jsem nemohla, nebyla jsem v KSČ a můj muž byl kvůli nesouhlasu se vstupem sovětských vojsk vyloučen z KSČ. Rodiče nezlomila ani tatínkova roztroušená skleróza. Stále se dovedli radovat. V době, už byl na vozíku, mi na svou fotku napsal: „Netruchli po tom, co jsem ztratil, ale raduji se z toho, co mi zbylo.“ Maminka zase dokázala povzbudit: „Jednou jsi dole, jednou nahoře, neboj se Vlastinko, ty jsi šikovná, ty se v životě neztratíš.“ A tak jsem v roce 1992 založila BAV klub. Díky rodičům mám v sobě sílu překonávat těžké životní situace, být optimistkou a šťastným člověkem. Velký vzor rodičů mi pomohl překonat i největší tragédii mého života - smrt dcery a zetě při dopravní nehodě. Zůstaly po nich dvě děti, má vnoučata (oči paní Vlasty posmutní, ale s další otázkou opět začáři).

6. Kdo Vás přivedl k Vašemu povolání?

Rodiče mě dobře odhadli. Nějak to bylo jasné - v dětství jsem pečovala o mladší

Paní Vlasty Trojčínské jsem si všimla před pěknou řádkou let. Vzpomínám si, že jsem už tehdy žasla, jak je plná energie. Mezi dětmi zářila, byla nepřehlédnutelná. Koneckonců stejně jako její maminka. Byly si energií a troufám si říct i pohledem na život tak podobné! Měla jsem ráda maminku, mám ráda i paní Vlastu. Léta jí nic neubrala na jejím elánu, chuti do práce s dětmi, chuti něco dělat, a to jí bude za dva roky osmdesát. Neuvěřitelné!

1. Které dobré vlastnosti jste zdědila po svých rodičích?

Pracovitost, zodpovědnost, všestrannost, organizační schopnosti. S tatínkem jsem ráda v dětství „filosofovala“. Byl moudrý. Vzpomínám si na příhodu, říkám jí „Veřovické nádraží“. Jeli jsme vlakem z Frenštátu do Příboře, ve Veřovicích jsme čekali hodinu na spoj. Se dvěma sourozenci jsme se nudili. Já se rozhodla 100x obejít velký květinový „ostrov“. Celá rodina mi to vmlouvala, sourozenci se posmívali. Obešla jsem ho 99x, a pak jsem prohlásila: „Abyste si nemysleli, že jsem blázen, tak to poslední kolo neudělám.“ A tatínek? Řekl: „Vlastinko, to jsi mě hodně zklamala. Vytýčila sis nějaký cíl, přes veškerý posměch a překážky jsi do toho šla. Obdivoval jsem tvoji vytrvalost, cílevědomost, ale tys to před koncem vzdala. Měl jsem pro tebe desetikorunu, ale nemohu ti ji dát.“ Dodnes slyším jeho radu - chceš-li mít v životě nějaký cíl, musíš si to řádně promyslet a teprve pak i přes překážky dojít k jeho konci. Tím se snažím řídit celý život. Po mamince jsem plná energie, optimismu, hned tak něco ji nezlomilo. Taky nás děti vedli k práci rukama, tak se o mě nebáli, když jsem se na své 18. narozeniny vdávala (nemusela :-), ale láska zvířetila).

2. Jaká je Vaše nejoblíbenější činnost?

Těch bylo! A je! V hudební škole jsem hrála na housle, koncertovali jsme i doma. Mimořádně ráda jsem tančila v rytmicе, hrála divadlo. Díky učiteli Parmovi ve Frenštátě jsem získala vztah k přírodě, turistice, lyžování. Rodiče mě ve všem podporovali, jen jsem nemohla říct, když jsem se pro něco rozhodla, že mě to nebaví a utěč od toho. Ve všem jsem pokračovala i na pedagogické škole. Přibyla jóga, orientální tance, plavání, zdravotní kurz. Jezdila jsem na motoristické soutěže a rychlostní jízdy zručnosti (usmívá se). V r. 2010 jsem ukončila na vysoké škole dvouleté studium muzikoterapie, hry na djembé bubny, perkusi a etnické nástroje. Téměř vše doteď využívám ve svém zaměstnání. Jsem vlastně dítě štěstěny - moje hobby a práce se prolínají. Dnes k mým nejčinnostem patří dny prožití s právničkou Filipkou a Amálkou. Beru je na tábory do BAV klubu, chodíme do přírody, tvoříme rukama, vyprávím jim příběhy ze života svých předků, baví je to víc než pohádky. Zpívám jim maminičky písničky (a už notuje).

3. Jaká je Vaše nejoblíbenější kniha, film, hudba?

Dodnes mám knihy z dětství, je mi líto se jich vzdát, tatínek nám často četl. Ve středním věku jsem zhltnula knihu Egypťan Sinuhet, hodně mě oslovil Malý princ, v posledních letech Žitkovské bohyně, Čtyři dohody. Čtu odborné knihy a časopisy vztahující se k psychologii, výchově, vztahům, k tvořivé činnosti. Filmy mám ráda psychologické, ale i odpočinkové seriály ze života. Hudbu tu, která provokuje k pohybu, na žánru nezáleží. Líbí se mi Tomáš Kočko s orchestrem. Hrají moderně upravenou muziku vycházející z našich kořenů. Mnohé

sourozence, musela jsem být pečující sestra a měla jsem plno aktivit. I učitelé mě ujistili, že mám velmi dobré organizační schopnosti, dovedu přesvědčit své vrstevníky, kteří „mě berou“ a že i má všestrannost je pro učitele na 1. stupni důležitá. Ale do vinku k výkonu povolání mně nejvíce dala vynikající Pedagogická škola pro vzdělávání učitelů v Novém Jičíně, vynikající profesori. Od 1. ročníku jsme chodili na náslechy ke zkušeným pedagogům. Od 2. ročníku jsme za jejich přítomnosti učili. Dneska to mají budoucí učitelé těžší, mají málo praxe.

7. Jaké jsou Vaše vazby na Příbor?

Jsem příborský rodák, patriot. Žili zde moji prarodiče, narodili se tady rodiče i já. I když jsme se několikrát stěhovali, jezdili jsme do Příbora a nakonec v době výstavby nového sídliště se zde naše rodina vrátila. Já tady ale už chodila do 1. třídy, bydlela jsem u babičky, učila mě paní Loukotková. Její muž byl věhlasný hodinář. Ó, kdyby ti mnozí úžasní řemeslníci žili. Stolaři, sedláři, obuvníci, švadleny, krejčí, instalatéri, elektrikáři, zedníci. Šikovní řemeslníci nám chybí, je jich málo, hlavně pro menší zakázky. Těch, co nám zbyli, si hodně vážím, ale stárnou jako já a na všechny požadavky nestačí.

8. Které místo v Příboře máte nejraději?

Domov. Rodinný dům se zahradou, kde ryju, kopu, sadím bylinky, květiny, keřiky s dobrůtkami, s rajčaty, trávím zde čas na terase s knížkou, přijíždějí tady vnoučata i pravnoučata. Obdivuji i zahrady kláštera. Ráda chodím s dětmi i z tábora k rybníku a do lesa Cihelňáku. Mé milované místo je BAV klub, můj druhý domov, kde jsem prožila od roku 1996 po zakoupení budovy mnoho krásných let s mnoha akcemi pro děti z kroužků. Nechápu, jak jsem toho tolik mohla stihnout. Roky přibývají, následníky zatím nemám, těžko se budu se svým druhým domovem loučit. No, uvidíme. Jinak město Příbor je stále krásnější. Je to i moře starostí. Vážím si našich zastupitelů, radních, úředníků, policistů, technických služeb. Patří jim mé poděkování za to,

že v této problémové době i jejich zásluhou můžeme žít v Příboře celkem klidně a spokojeně. Taky jsem moc ráda za městské televizní vysílání, které i v této době zpestřuje náš život a tvůrci jako by příborský život žili s námi. Vážím si toho.

9. Co se Vám ve městě nelíbí?

Nelíbí se mi restaurace, jejichž hosté zneprjemňují život lidem v okolí náměstí, nelíbí se mi vystavené zboží v historickém podloubí. Jsem ráda, že z náměstí zmizely ty černé „škatule“. I když mému bratrovi, stavebnímu inženýrovi, se naopak moc líbí. Ve městě chybí služby, obchody otevírají a zavírají v různé doby, brzy - i před epidemií. Člověk, když tady něco potřebuje, musí vyrazit i 3x. Ještěže nás zachraňuje Penny market a to jsem před lety s jeho výstavbou nesouhlasila.

10. Máte s Příborem spjatý nějaký zajímavý zážitek?

Ty prožívám každý den. Raduji se z toho, když se podaří něco, co má smysl.

11. Co byste uvedla jako svůj dosavadní největší úspěch?

Podařilo se mi po smrti dcery a zetě vychovat vnuky. Když osiřeli, bylo jim 13 a 9 let. Vyrůstli z nich slušní lidé, máme pěkné vztahy - i s pravnoučaty. Zastupuji dnes roli babičky. Po pracovní stránce považuji za úspěch svou práci s dětmi a mládeží - že jsem hodně mladých lidí přivedla ke kvalitnímu využívání volného času. Těší mě, když i oni na zážitky se mnou rádi vzpomínají. Jeden z nich řekl: „Kdo v Příboře za něco stojí, byl odkojen Trojčinskou.“ Za úspěšnou považuji mnohaletou práci pionýrské vedoucí. Všechno je v lidech, ne jen v době, ve které žijeme. Nikdy jsem děti neučila něco, za co bych se musela stydět. Ani netušily, že se musíme vypořádávat s politickým záklisím. Za úspěch považuji téměř 30 let práce BAV klubu, mnoho let jediné soukromé středisko volného času v republice. Za úspěch považuji i to, že jsem 12 let pracovala v zastupitelstvu, a tak svou troškou přispěla k rozvoji města.

12. Napadá Vás nějaká osobní životní prohra?

Ne vše se mi podařilo, jak bych chtěla. Mezníkem byla smrt dcery. Každý člen rodiny tuto tragédii řešil jinak. Syn ztrátu sestry, na kterou byl fixovaný, řešil závislostmi. Dostal se na zcestí a následky mu velmi ovlivnily další život. Moc mě mrzí, že jsem mu nedovedla předat psychickou odolnost pro překovávání životních překážek. Manžel tuto situaci řešil únikem. Po 54 letech manželství se se mnou rozvedl. Byla to pro mě další rána. Přesto si ho stále vážím. Byl skvělý otec. Ze skromného kluka se stal pilotem světového kalibru. Když byl vyhozen z armády z politických důvodů, pracoval na šachtě, později jako taxikář. Léta bojoval za to, aby opět létal. To se mu splnilo. Létal jako civilní pilot a učil létat piloty v celém světě.

13. Kdyby bylo možné znovu se narodit, chtěla byste být někým jiným?

Ne, opět bych se snažila dělat vše, jak nejlépe dovedu, jak se píše v knize Čtyři dohody.

14. Chcete čtenářům Měsíčníku něco vzkázat?

Vedte své děti k pracovitosti, skromnosti, pokoře, zodpovědnosti, úctě k lidem. Umožněte jim jejich rozvoj při volnočasových aktivitách. Omezte jejich čas na PC, mobilech. Naučte je tyto výtobytky využívat jako dobré sluhy, ne jako zlé pány. A mějte rádi své město, svůj domov. Když se vám něco nelíbí, místo nadávání, přispějte svou prací a činy ke zlepšení.

Děkuji za příjemné posezení v dnešní koronavirové době. Seděly jsme dlouho, povídaly si o životě, o radostech i strastech, o Příboře v minulosti. Dozvěděla jsem se mnohé, jen zlomek z toho jste si přečetli. Ale i ten zlomek vám dovolil nahlédnout do nitra nezdolné paní Vlasty. Tak hodně zdraví, Vlastičko, ať si za 2 roky u písniček pana Kočka v BAV klubu zatancuje-me!

Irena Nedomová

HISTORICKÉ HORIZONTY

VZPOMÍNKY NA FRANTIŠKA POCHYLU MLADŠÍHO (ČÁST 5.)

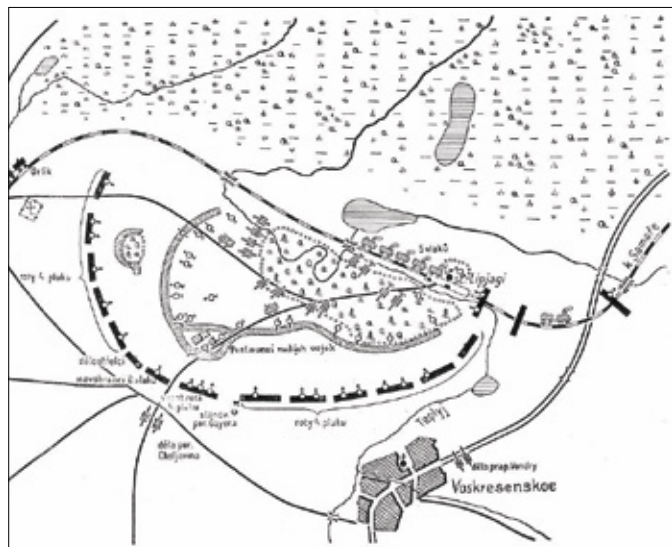
Jiří Šajer

V úterý 4. června 1918 si strýc Frantík poznamenal do svého deníčku: „Časně ráno zapřáhli jsme jedno dělo a vyjeli jsme vpravo od tratě do pole. 3. batalion 4. pluku šel již v noci zprava zaskočit nepříteli. Jejich artilerijský oheň byl mnohem lepší než kdy jindy. Postupovali jsme asi dvě hodiny, až jsme

narazili na naši první linii. Nemohli dopředu. Kulomet řádil z levého lesíka v dolíně. Dvěma šrapnely byl umlčen. Koukal přinesl zprávu, že nepřátelská artilerie je vpravo za březovým lesíkem. Pustili jsme tam několik šrapnelů. Chvatilo. Začali jsme pouštět kartáče. Účinek byl báječný. Naše první linie se

zvedla a šla dopředu. My s dělem za nimi. Postupovali jsme pořád kolem bolševských okopů. Jejich zohavené mrtvoly byly roztroušené po poli. Z kopce jsme pustili pár šrapáků do broniráku. Ujel kousek a tam ho chytili naši kluci. Dojeli jsme na sto kroků od dráhy. Museli jsme zůstat stát. Naši hoši (levé křídlo) nás začali omylem ostřelovati. Mezitím prvá linie doběhla k bolševickým ešelonům. Prohlédli je a hnali krasnoarmějce dál do bažin. Málo zabírali, více ubíjeli. Zprava zezadu došel za chvíli třetí bataillon. Byly zabráný velké zásoby munice a jídla. Též spousta zajatců. Maďaři a Němci byli na místě odstřeleni. Boj skončil asi ve čtyři hodiny odpoledne. Ztráty ještě neznámý. Plukovník Gajer od čtvrtého pluku těžce raněn - umírá. Na dnešek nikdy nezapomeneme. Měli jsme s Vaškem báječné štěstí.“ Popsal tím svoje vlastní zážitky z jedné z nejslavnějších bitev našich legií - bitvy u Lipjag. Sloužili tehdy s Václavem Michalíkem u třetí baterie, které velel ruský poručík Alexandr Alexandrovič Cholvajin. O den později si strýc do deníčku připsal: „Přirozeně, že včera opět přišli parlamentáři. Chtějí, abychom vydali všechny zbraně a pak že budeme mít volnou cestu. Čeček s nimi ani nechtěl mluvit. Nevíme, co si máme myslit o letácích, jež nám snad posílá prof. Maxa. Snad lež. Dnes ráno opět začíná art. boj. Jsem zvědav, jak bude dál. Obstřelují most přes Samarku. Škoda, že se nemohou rozhovořit děla včera zabráná. Boj by byl ukončen za chvíli. Bude se asi zase obcházet. V poledne jsme byli obstřelováni. Jeden vůz našeho ešelonu byl zasažen. Naštěstí se nikomu nic nestalo. Ujeli jsme dozadu. O půl osmé večer jsme šli do broniráku před most. Přišli jsme tam ve dvanáct hodin v noci. Opatrně jsme se směnili. Nepřítel byl blízko.“

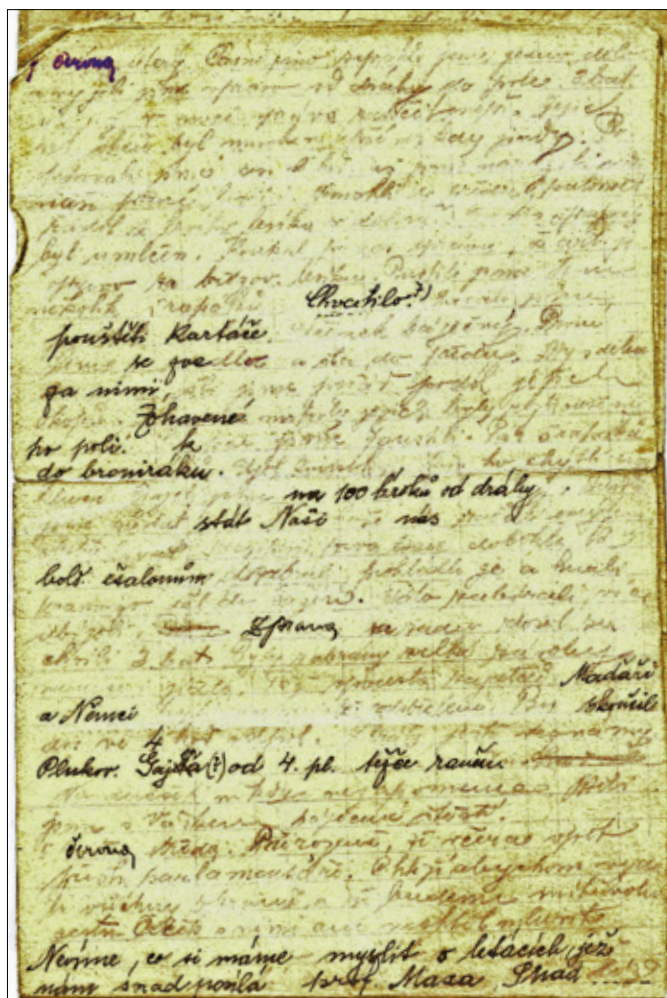
Po uzavření separátního míru mezi Ústředními mocnostmi (jednalo se o čtyřdohodu Německo, Rakousko-Uhersko, Osmanská říše a Bulharsko) a Ruskem (Brestlitevský mír z března 1918) podepsali představitelé československého odboje s novou ruskou vládou dohodu o přesunu legionářských jednotek do Francie přes Vladivostok. Legionáři pak odevzdali většinu zbraní a ponechali si pouze ty, které potřebovali na ochranu transportních vlaků. Sověti věznili profesora Maxu zmocněnce OČSNR (Odbočka Československé národní rady na Rusi). Údajně jeho jménem shazovali z letadel legionářům letáky, ve kterých je vyzýval, aby odevzdali zbraně, že jim pak bude umožněn volný průjezd do Vladivostoku. Naši legionáři jim tomu však nevěřili a zbraně si ponechali. Penzenské skupině poručíka (pozdějšího generála) Stanislava Čečka však sovět v Samare nechtěl umožnit průjezd na východ

Situace u Lipjag 4. června 1918 podle mapové přílohy v Plesenského dějinách 4. pluku

a aby jim v tom zabránil, nechal u železniční stanice Lipjagy nacházející se na trati před Samarou zřítit opevněné pozice. Československým legionářům, kterých bylo 1600, nezbylo než si cestu na východ do Vladivostoku vybojovat. Měli k tomu k dispozici 7 děl, 32 kulometů a obrněný vlak „Orlík“. V cestě jim bránilo přibližně 4000 bolševiků (hlavně Němců a Maďarů) vyzbrojených 180 kulomety, třinácti děly různých ráží, s deseti bombomety, dvěma pancéřovými automobily a pancéřovým vlakem. Ze strany legionářů došlo ke klamnému útoku středu a levého křídla a zbývající legionáři obsadili Lipjagy na straně od Samary. Sovětský zákop byl dobyt útokem na bodáky. Rudoarmějci se dali na zmatený útěk jediným možným směrem, kterým byly bažiny za stanicí v povodí řeky Lopatiny, všude jinde jim stáli v cestě legionáři. Cesta do Samary byla volná a navíc legionáři získali bojem velké množství munice a potravin. Celkem v této bitvě padlo na československé straně 26 mužů včetně oblíbeného velitele 4. střeleckého pluku poručíka Gayera. Další 86 jich bylo zraněno včetně 4 důstojníků. Dva muži byli nezvěstní a byli vedeni jako pravděpodobně padlí. Ze 4000 bolševiků, kteří stáli na druhé straně, pak bylo na 1500 zabito včetně jejich velitele Kadomceva a jeho zástupce německého oberleutnanta Schmidta, více než 300 jich utonulo v močálech. Přibližně 1800 bolševiků pak bylo zajato a jen 150 překonalo močály.

Průběh celé bitvy u Lipjag podrobně popsal vojenský historik Pavel Jaroslav Kuthan (1). Zde je alespoň výňatek, ve kterém se píše o účasti dělostřelců poručíka Cholvajina v bitvě: „Celý postup jednotek obchvatné skupiny sledoval starostlivě z dělostřelecké pozorovatelný por. Gayer. Viděl, že pro úspěch celého útoku do boku obrany nepřítel je nutné

List z deníčku Františka Pochýlý se záznamem z 4. a 5. června 1918

především dobýt ono opevněné návrší a statek. Vydal rozkaz prap. Vondrovi k zahájení palby děla na statek. Dělostřelecká baterie prap. Vondry zahájila tedy soustředěnou a přesnou palbu na zmíněné cíle až do skoro úplného vystřílení munice. Pomohla tak vozatajské a novobranecké rotě postoupit blíže k nepříteli. Nato přijela baterie por. Choljavina tryskem (k překvapení všech) přímo do přední pozice, kde v dešti kulek byla děla postavena do bojové polohy a zahájena palba „kartáčem“ přímo do opevněných bolševických zákopů. Vzápětí do bolševických zákopů rychlým bodákovým útokem s hromovým „Hurrá!“ vnikli příslušníci vozatajské rot. Způsobili zde s podporou Choljavinových děl bolševikům velké ztráty.

Mnoho bolševiků v zákopu se vzdávalo, když viděli beznadějnost dalšího odporu.“

LITERATURA

(1) KUTHAN, Pavel J.: Před 95 lety se Lipjagy staly místem jednoho z největších bojových vystoupení čs. legií v Rusku. In: Legionářský směr, 2, 2013, č. 2, s. 2–5.

<http://doczz.cz/doc/36785/legionarsky-smer-2-2013-1---%C4%8Desko-slovensk%C3%A1-obec-legion%C3%A1C5%99sk%C3%A1h>

Vysvětlivky:

artilerie = dělostřelectvo

chvatilo = stačilo

bronirák = obrněný vlak

ešelon = vlak na přepravu vojska

HISTORIE PŘÍBORSKÝCH PLOVÁREN

Lubomír Loukotka / Igor Jalůvka

Přestože dlouholetý městský kronikář a znalec místní historie Luboš Loukotka (1928 – 2011) je již téměř 10 let po smrti, zůstala po něm obsáhlá kartotéka, kterou jeho dcera Libuše věnovala depozitáři příborského muzea. V ní nalezneme spoustu informací, jež tento pečlivý člověk získával jak vypisováním útržkovitých pramenů z městského archivu, tak doplňováním o vzpomínky pamětníků i o vzpomínky vlastní. Při sestavování článku jsem tak využil jeho zápisů, které jsem však rozvedl a doplnil dalšími podrobnostmi, spojenými zejména s realitou rekreačního koupání v Příboře ve 2. polovině 20. století.

Koupárna na Lubině za hostincem Mexiko(1894 – 1920)

Zrod historicky prvního koupaliště na území města má „na svědomí“ tzv. *Okrašlovací spolek pro Příbor a okolí*. Vznik spolku (nesoucího dnes úsměvný název) byl umožněn na základě c. k. zákona č. 134 z 15. listopadu 1867, jehož znění automaticky povolovalo každý spolek, který nebyl úředně zakázán do čtyř dnů od jeho ohlášení. První moravský okrašlovací spolek tak byl založen v roce 1873 v Prostějově. Okrašlovací spolky pak vznikaly jako houby po dešti, a to převážně v malých městech. Byly založeny mimo státní nařízení a úřední direktu, *zezdola z lidské potřeby sdružovat se a sbližovat se s lidmi v různých ohledech blízkých k aktivnímu prožití volného času, zaměřenému na společností pozitivně hodnocené cíle.*

Příborský okrašlovací spolek byl při svém zrodu r. 1893 zastoupen veřejně známými osobnostmi. Patřil tam např. městský lékař Bedřich Remeš, učitel Rudolf Ludwig, lékárník Ferdinand Pokorný, stavitel Bedřich Karlseder, vinárník Hubert Luley, profesor učitelského ústavu Josef Janoušek či ředitel chlapecké měšťanské školy Josef Mňuk. (Mimo níže popsanou aktivitu výbor spolku r. 1902 zažádal městskou radu o svolení zřídit kluziště na obecní louce poblíž valchy, na louce zvané „na rybníku“. V říjnu 1902 městská rada žádost povolila

a v r. 1904 bylo otevřeno kluziště, které sloužilo občanům města velice dlouho, až do konce 70. let.)

18. 7. 1894 členové spolku – JUDr. Antonín Schneeweiss a Václav Jandl, úředník Studénko – štramberské dráhy (*Stauding-Stramberger Lokalbahn*, kterou vlastnili bratři Gutmannové), oficiálně požádali jménem „několika osob“ o povolení *zřídit koupárnu na Lubině naproti staré valchy poblíž hostince Mexiko*. V jejich záměru se hovořilo o postavení prkenné stěny 24 m dlouhé a 2 m vysoké, která by stála mezi koupárnou a silnicí do Drholce, aby koupárna byla oddělena *od zraků obecnstva*, o zhotovení 2 – 3 kabin na převlékání a zřízení schůdků do vody. Městská rada s návrhem souhlasila, ale připomněla, že musí být vyznačena hloubka vody a koupárna musí být hlídána spolehlivou osobou.

Lokalizovat naprosto přesně, kde se na Lubině nacházela ona první koupárna, bude nesnadné. Od r. 1923 se prováděla regulace břehů řeky a vznikly jezy (v Příboře jim nesprávně říkáme „splavy“), a tvář Lubiny se tak vytvořením souvislého říčního koryta dosti změnila. Nebude však daleko od pravdy, když povím, že plovárna byla přibližně v místě pozdějšího *Mexického splavu*, snad o něco výše proti proudu.

V roce 1906 spolek plovárnu „nabyl darem od města“. Vyplývá z toho, že ji sice dostal do správy, ale také veškerý zisk z plovárny byl majetkem spolku. Ten přesto ještě téhož roku požádal o subvenci z rozpočtu města, a to ve výši 100 K na její opravu. Bylo třeba opravit děravou střechu (pravděpodobně kabin), plot, plovárnu vyhloubit a postavit sprchu. Celková částka těchto oprav se odhadovala na 240 K. To také byla její poslední oprava. Plovárna sloužila svému účelu do vypuknutí první světové války, pak ležela ladem. Během válečných let nebylo v silách spolku objekt vlastními silami udržovat, dotace z města byly v těchto časech nemyslitelné, a tak plovárna chátrala.

Se vznikem Republiky se situace spojená s aktivním prožíváním volného času zlepšovala jen velice pomalu. Okrašlovací spolek se proto **14. 5. 1920** usnesl na své valné hromadě plovárnu za Mexikem rozebrat a prodat, protože nebyl schopen ji dále udržovat. Konstatovalo se, že *jestliže by město plovárnu opravilo a provozovalo, je spolek ochoten ji městu darovat*.

O den později městská rada *ctěnou nabídku odmítla vzhledem ke zpusťšenému stavu plovárny a k velkému finančnímu nákladu, který by byl k údržbě třeba*. Rada argumentovala i tím, že *řečiště je změnou toku vody před plovárnou suché...*

Rekreační koupání u Lubiny za první republiky

V dubnu 1924 (přesně 1. 4.) se usnesla městská rada, že *město nereflektuje na zřízení plovárny*. Z tohoto zápisu usuzujeme, že rada nadnesla problém výstavby nového koupaliště před městským zastupitelstvem, ale žádá z politických stran

Kvalita koupání u Mexického splavu (zde v první polovině 30. let) byla závislá na stavu vody

návrh nepodpořila. Je docela možné, že byla vyhlášena i jakási výzva podnikatelským subjektům a zájmovým spolkům (odtud „město“), ale veškerá snaha zůstala bez odezvy. O koupaliště nebyl zájem, na pořadu dne byly ve městě jiné problémy.

Když budeme analyzovat potřeby obyvatel města a možnosti obce v první polovině 20. let, je takový výsledek vcelku logický: v lednu 1923 totiž začala regulace Lubiny; její koryto se prohloubilo, břehy se zpevnilly a vydláždily, v katastru města včetně Klokočova se vystavělo 8 splavů (*Mexický – Zadní klokočovský*). Boky koryta v blízkosti splavů byly opatřeny kamennými schůdky po obou březích (vždy pod a nad splavem), což nejen umožnilo snadný přístup k vodě, ale dalo se z nich i máchat prádlo. Nejprve byl postaven splav *Mexický* (1924), stavební práce pak pokračovaly po proudu a končilo se v roce 1928 *Klokočovským splavem*. Obyvatelé města tak mohli k rekreaci využít všech 8 splavů; často využívali právě toho, jenž se nacházel na řece nejbližší jejich obydli. Z oněch osmi splavů však byl nejvyšší splav *Mexický* a především *Klokočovský*, který byl nejen nejvyšší, ale i Lubina je v daném místě nejširší. Těchto dvou splavů tak využívali občané města na konci 20. let a především po dobu celých 30. let k rekreačnímu koupání nejvíce, a proto snaha o zřízení moderního betonového koupaliště nebyla v našem městě tak akutní jako jinde. Mezi válkami se jednoduše chodilo koupat na Lubinu, především na Mexický a Klokočovský splav.

Jinak na tom byl nedaleký městys **Kopřivnice**, jehož katastrem protéká pouze nevábná říčka Kopřivnička a na ní si rekreační koupání neumíme dost dobře představit. Sice Kopřivničtí mohli po ukončení regulace Lubiny navštěvovat splavy v katastru Větrkovice a Drholce (především splav *Větrkovický, Kutáčův, U sedmičky a Hončův* /= *Drholecký*), avšak tyto se nacházely poněkud z ruky. Proto bylo z iniciativy tamní pobočky Čs. červeného kříže využito vyschlého rybníku pod Šostýnem, a tak obětavou prací členů spolku mohlo být 7. srpna 1927 odevzdáno veřejnosti koupaliště, které se pak každoročně stavebně zdokonalovalo. Koncem 20. let již mělo všechny strany bazénu betonové, poté přibýly skákací můstky, sprchoviště, nové kabiny a lehátka na slunění. Rozměry

Koupaliště v Novém Jičíně z r. 1928 se mohlo rovnat s nejkvalitnějšími plovárnami v republice, (pohlednice z r. 1955).

koupaliště byly 56×30 m a max. hloubka činila 2,2 m; na sotva čtyřtisícový průmyslový městys to byl úplný luxus. Družstvo Lidového domu postavilo u koupaliště i restaurační budovu, jež nesla název *Chata pod Šostýnem*.

Ještě omezenější možnosti pro rekreační koupání byly mezi válkami v **Novém Jičíně**, a tak obyvatelé města zajížděli lokálkou do Kunína a koupali se v Odře. Proto bylo roku 1927 přistoupeno k výstavbě tamního koupaliště místní renomovanou firmou R.H. Blum, která byla i autorkou celého nákladného projektu. Městská plovárna *Städtisch Schwimmbad Neutitschein* byla v tomto městě, kde se většina obyvatel hlásila k německé národnosti, postavena rovněž „německou rychlostí“ – otevřela se již pro sezonu r. 1928. Novojičínské koupaliště tak bylo postaveno nejen během jednoho roku, ale i způsobem, jenž je pro německé firmy příznačný: bylo postaveno nanejvýš kvalitně a komfortně. Celý areál představoval moderně pojatou stavbu s vysokým standardem služeb, do níž se vcházelo bránou jakoby ve stylu art-deco, obklopenou z obou stran pokladnou. Nacházelo se tam celkem 55 kabelek s možností přechovávat najednou šaty pro 2000 osob! Samotný bazén měl délku 60 m a jeho dominantou byla betonová věž se čtyřmi dřevěnými skokanskými prkny a plošinami ve výšce 5 a 8 m již bez prken. O něčem takovém se obyvatelům jiných severomoravských měst mohlo jen zdát.

Ve 30. letech se pak stala hygiena, zdraví, péče o tělo a sport fenoménem doby v celosvětovém měřítku. Moderní, betonová koupaliště, často i se startovními bloky a třímetrovým můstkem, se však již koncem 20. let stavěla i otevírala v mnohých městech. A nešlo vždy jen o města velká. Tak kupříkladu již r. 1925 se otevřelo koupaliště v Hořicích, v r. 1929 v Semilech, v r. 1930 v Ostravě–Hulvákách a v Adršpachu, v r. 1931 v Opavě, Ostravě–Hrušově a v Teplicích nad Metují, v r. 1932 na Vsetíně, ve Mšeně u Mělníka a v Bzenci, v r. 1933 v Českých Budějovicích, ve Dvoře Králové nad Labem, Vysokém Mýtě a v Liberci (tam ho postavil řezník Franz Richter se svými pacholky), v r. 1934 v Krnově, v r. 1935 v Lomnici nad Popelkou, Písku a v r. 1936 v Blansku.

Avšak kromě Kopřivnice a Nového Jičína došlo k vybudování koupališť i v dalších obcích našeho regionu. V roce 1934 bylo nedaleko Ondřejnice otevřeno nové **hukvaldské koupaliště**, které sloužilo veřejnosti až do r. 1980. Na počest 20. výročí trvání naší státní samostatnosti pak bylo v srpnu 1938 otevřeno **štramberské koupaliště** v Libotíně, tzv. *Jubilejní koupaliště pro zdraví*, jak psal dobový tisk: „v malebném údolí u překrásných lesů libotínských.“ Mělo rozměry 60×25 m a hloubku až 4 m, avšak jeho konečná podoba, daná především výraznou architekturou rekreačních pavilonů, se teprve dotvářela. Až v srpnu 1939 začal zpracovávat plány na postavení dřevěné budovy restaurace a šaten novojický architekt Franz Sedlar, podle jehož projektu byly později postaveny. Koupaliště fungovalo nepřetržitě až do května 2019, kdy bylo uzavřeno z důvodu havarijního stavu betonové konstrukce bazénové vany; rekonstrukce probíhala i následující „koronavirové“ léto.

Pokračování příště

II. KRAJINSKÁ VÝSTAVA V PŘÍBOŘE V ROCE 1911

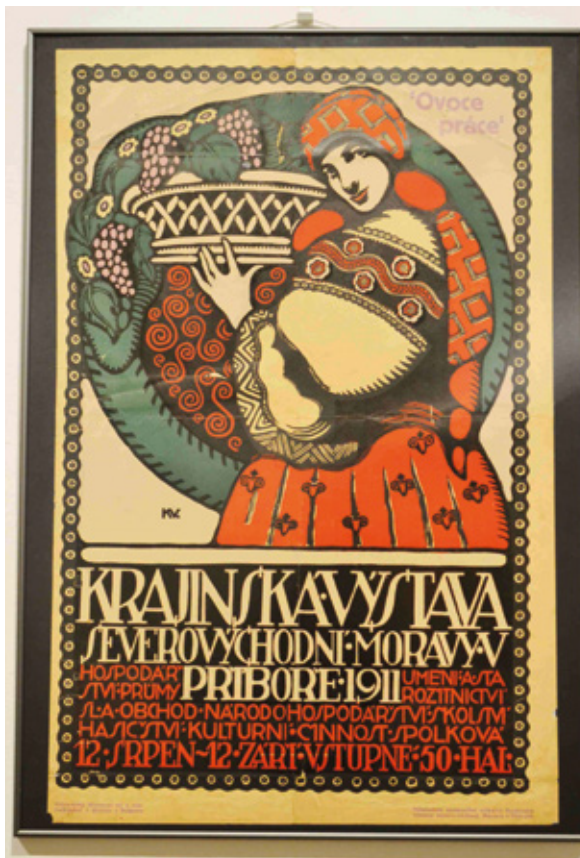
Mgr. Adéla Richterová, CETRAT Příbor- Muzeum Novojičinska, p. o.

„Ne s mečem v ruce, ale kulturní silou zvítězíme! ... Odtud přejít ta hrdost i ta láska, s kterou český lid pohlíží na novou svoji výstavu.“

V duchu tohoto citátu z katalogu Národopisné výstavy československé se nesly výstavy pořádané na konci 19. století podporované německo-českým soupeřením. Druhá polovina 19. století se totiž mimo značný průmyslový pokrok vyznačovala v českých zemích také národnostními spory, které se projevovaly rovněž v kulturní sféře, například při pořádání krajinských výstav a zakládání muzeí. Vedle českých výstav a muzeí se objevovaly výstavy německé a vznikala německá muzea, naopak česká muzea byla zakládána, aby posílila v dané oblasti českou kulturu. Přestože v Příboře byla převaha česky smýšlejícího obyvatelstva, také zde se objevila myšlenka na pořádání výstavy k posílení českých pozic a české kultury, později vedoucí k založení muzea. Prvotní idea uspořádat zde krajinskou výstavu, která by nejen ukázala pokroky a úspěchy zdejšího hospodářství, školství a průmyslu, ale také by měla smysl národní a výchovný nejen pro Příbor, ale i jeho okolí, vzešla již na konci 19. století. Velké takto laděné výstavě připravované na rok 1911 však předcházely dvě menší konané v roce 1887 a 1894. Vliv na vznik současného muzea v Příboře lze připsat každé z nich.

První hospodářská a průmyslová výstava se v Příboře konala v roce 1887. Jednalo se o výstavu, na kterou byly věnovány předměty nejen z Příbora a jeho okolí, ale také z Meziříčí, Prahy, Prostějova či Vídně, tedy z níjak konkrétně vymezené oblasti. Již tehdy byly vystaveny i předměty historické a umělecké, které vedly k prvotní myšlence na zřízení muzea. Jednalo se však pouze o nápad, který nebyl nijak realizován.

Malá, ale přesto důležitá výstava se konala v Příboře také v roce 1894. Proběhla ve staré radnici a stejně jako jiné národopisné výstavy pořádané v této době v Čechách, na Moravě a ve Slezsku představovala předně přípravnou fázi pro výběr předmětů na velkou celonárodní Národopisnou výstavu československou, jež byla plánována na rok 1895 do Prahy.

Až téměř o dvacet let později se konala II. Krajinská výstava severovýchodní Moravy, která se již stala opravdovým předstupněm založení muzea.

Tyto krajinské výstavy nezahrnovaly pouze místní či okresní předměty, ale pojímaly „starožitnosti a pozoruhodnosti“ z veřejných budov, měštanských domů i kostelů z celého regionu. Některé z předmětů, které byly na první nebo druhou krajinskou výstavu věnovány, jsou dohledatelné v současných sbírkách muzea.

Druhá krajinská výstava byla naplánována na datum 12. 8. až 12. 9. 1911. O rok dříve začaly přípravy. Byla vypsaná soutěž na výstavní reklamní plakát. V červenci roku 1911 se začaly stavět výstavní pavilony a chýstat školní budovy pro výstavy jednotlivých oddílů. Pro výstavu byly propůjčeny budovy - učitelského ústavu (piaristický klášter), zemské vyšší reálky (gymnázium) a měštanských škol s pozemky (ZŠ Jičínská) a zahrada měštanského pivovaru. Protože Příbor nebyl v této době ještě elektrifikován, zhotovily zdarma elektrické osvětlení výstavních prostor

Křížikovy závody z Prahy. Již při přípravách budila výstava silný zájem ze strany veřejnosti i tisku.

V sobotu 12. 8. 1911 byla ve čtvrt na 11 výstava zahájena v aule zemské reálky, která se stala jakýmsi středem celého výstavního prostoru. I přes roční přípravy nebyly dohotoveny všechny výstavní oddíly, kompletní byl pouze oddíl školství umístěn v prostorách dnešního piaristického kláštera, tehdejšího učitelského ústavu. Také obsáhlý výstavní katalog (dnes dostupný např. ve Státním okresním archivu Nový Jičín) byl dán do prodeje až třetího dne výstavy.

Návštěvnost byla obrovská. Již čtvrtý den výstava dosáhla návštěvnosti 5000 návštěvníků, o výstavě se psalo v různých periodikách, a to i opakovaně (např. Čas, České slovo, Národní listy, Venkov, Světozor). Výstavu doprovázel bohatý kulturní program od hudebních a divadelních představení až k učitelským kurzům. Nejvíce pozornosti budil oddíl umělecký, ve kterém vystavovali svá díla i amatéři. Velkou pozornost vyvolala i výstava „starožitnická a retrospektivní“, kde byla vystavena například stará keramika, vyšivky, kroje, obrazy, mince či stará literatura. Právě zde se podle dobových fotografií nacházela vystavena oltářní pokrývka z kostela sv. Valentina dodnes uchována ve sbírkách muzea či některé knihy z bývalé piaristické knihovny.

Již při výstavě bylo rozhodnuto o založení příbořského muzea. Po výstavě se začala ustavovat Muzejní a průmyslová jednota pro Příbor a okolí, která získala sbírky z II. krajinské výstavy a její čistý výtěžek 15000 K ke zřízení muzea. O rok později založení Krajinského muzea v Příboře s působností v celém zdejším kraji skutečně iniciovala. Sbírkové byly zpřístupněny veřejnosti v roce 1913 v prostorách staré radnice.

Muzejní a průmyslová jednota fungovala až do roku 1938, kdy byla zrušena a sbírky poschovávány do sklepa gymnázia a přízemí věže kostela sv. Valentina. Velkou část sbírek se přesto nepodařilo před Němci uchránit, ať už před odcizením (např. rychtářské právo, obrazy, zbraně), či značným poškozením (předně příbořské archiválie). Přestože byla po válce činnost jednoty obnovena a muzeum opět otevřeno (nyní v rozsáhlejších prostorách

zrušeného učitelského ústavu), její trvání již nebylo dlouhé. Zřejmě na počátku 50. let 20. století došlo ke zrušení spolku a majetek jednoty se stal spolu s muzeem městským. Od roku 1964 je muzeum součástí tehdejšího Okresního vlastivědného muzea, dnešního Muzea Novojičinska. Mnohé z předmětů patřící tehdejší Muzejní jednotě se však dodnes nacházejí ve sbírkách muzea. Některé z nich postupně představíme.

Foto: Petra Vidomusová

Literatura:

Čas, roč. 25, 1911, č. 92, s. 6.

Čas, roč. 25, 1911, č. 222, s. 12.

České slovo, ústřední orgán české strany národně sociální, roč. 4, 1910, č. 291, s. 4.

Muzeum Novojičinska, p. o., fond Pozůstalost příborského kronikáře Lubomíra Loukotky, podsběrka Historie Příbora, inv. č. H 11952. Katalog krajské výstavy předmětů církevního umění, školství, všech odvětví průmyslu a řemesel, hospodářství, hasičství, domácnosti a t. d. v Příboře na Moravě, Příbor 1887.

Krajská výstava severovýchodní Moravy v Příboře 1911, Příbor 1911.

Kravařsko, roč. X, 1947-1948, č. 2, s. 25.

Národní listy, roč. 51, 1911, č. 223, s.

Národní listy, roč. 51, 1911, č. 228, s..

Národopisná výstava československá v Praze 1895, hlavní katalog a průvodce, Praha 1895.

Národopisná výstava československá, Praha 1895.

Venkov, orgán české strany agrární, roč. 6, 1911, č. 193, s. 2.

KNIŽNÍ NOVINKY NA MĚSÍC ÚNOR

Elena Fialová, Městská knihovna Příbor

Linda Castillo napsala další thriller ze série vražd mezi Amiši **Temná cesta**. Před osmi lety byl Joseph King za vraždu své ženy odsouzen na doživotí. Podle místní policie to byl „padlý“ Amiš a známý uživatel drog se vznětlivou povahou. Ted' King utekl z vězení a míří do městečka Painters Mill. Novinky o uprchlém vrahovi se šíří jako požár a v týmu policejní náčelnice Kate Burkholderové panuje nervozita. Když se King v městečku ukáže s pistolí a z domu jejich amišského strýce unese svých pět dětí, noční můra se stane skutečností. King však tvrdí, že nevrátil, a požádá Kate, aby dokázala jeho nevinu.

Napínavý příběh o přežití ve vesmíru **Skrz prázdnotu** vypráví s neuvěřitelným napětím a skvěle vykreslenými postavami **S. K. Vaughn**. Jsou Vánoce roku 2067. Troskami kosmické lodi, která neřízeně pluje prázdnotou, zní Tichá noc. Na palubě se z umělého spánku probouzí kapitánka May, která trpí ztrátou paměti. Na Zemi však nikdo neví, že kapitánka je v nebezpečí a že energie rychle ubývá...

Nigerijská spisovatelka spisovatelka **Chimamanda Ngozi Adichieová** napsala citlivý a dojemný příběh dítěte příliš brzy vystaveného náboženské nesnášenlivosti a temné stránce Nigérie. **Purpurový ibišek** je silný román o emočních bouřích dospívání, pevných rodinných poutech a zářivém příslibu svobody. Patnáctiletá Kambili a její starší bratr Jaja žijí

privilegovaným způsobem života v nigerijském Enugu. Kambilina otec okolí uctívá jako velkorysého člověka, on je však zároveň náboženský fanatik a doma se chová jako despota...

Americká autorka **Colleen Hooverová** vypráví v románu **Nelituju ničeho** o rodinných tajemstvích a vztahu matky s dcerou. Morgan si nepřeje nic jiného, než aby její šestnáctiletá dcera Clara neopakovala tytéž chyby, jakých se kdysi sama dopustila. Otěhotněla v sedmnácti a krátce nato se vdala. Své sny tak musela odložit na neurčito a pro Claru si přeje úplně jiný život. Jenže Clara má svou vlastní hlavu. Rodinné neshody usměrňuje Chris – manžel, otec a hlava rodiny. Jenže pak dojde za pohnutých okolností k tragické nehodě a životy všech zúčastněných se změní k nepoznání.

Sci-fi thriller **Plošina** britského spisovatele **Rogera Levyho** má dvě dějové linie, které se nakonec dokonale protnou. Vše se odehrává v časech, kdy se lidstvo po zničení Země zabydlelo na mnoha teraformovaných planetách. Všechny je propojuje Píseň, informační superdálnice, a drží pospolu program AfterLife. Na planetě Gehenna, jediném světě, kde ještě lidé vyzývají Boha, se potká nesmírně nadaný Alef s Pellonhorcem, synem šéfa zločinného impéria, a stanou se věrnými přáteli. Jejich životy nakonec ovlivní osudy všech...

PROGRAM MUZEA NOVOJIČÍNSKA - ÚNOR 2021 PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE – CENTRUM TRADIČNÍCH TECHNOLOGIÍ V PŘÍBOŘE

VÝSTAVA:

ROK V KRAJCE

Výstava současné paličkované krajky

Výstavní sál Muzea v Příboře

Prodlouženo do 14. 2. 2021

Pořádá Muzeum Novojičinska, příspěvková organizace, a Příborský spolek krajčáček

VÝSTAVA:

O SVÍCENÍ V MINULOSTI ZE SBÍREK MUZEA NOVOJIČÍNSKA

Leden a únor 2021

Výstava fotografií muzejních sbírkových předmětů v oknech Centra tradičních technologií.

Ke spatření: cestou podél piaristického kláštera v Příboře během ledna a února 2021.

POŘADY:

Neděle 14. února 2021, 9.00 – 16.00 hod.

Valentinská pout': Zapomenuté dovednosti

Praktická ukázka vybrané tradiční rukodělné výroby spojená s možností vyzkoušení

U příležitosti příborské Valentinské pouti muzeum otevřeno mimo běžnou otevírací dobu od 9.00 do 16.00 hod.

Výstava: **Rok v kraje**

Vstupné 15,-

Pořádá Muzeum Novojičinska, příspěvková organizace

Pátek 5. února, 17. 00 hod.

Knihy z piaristické knihovny

Hodinový pořad, ve kterém zazní čtené ukázky z vybrané historické knihy z piaristické knihovny v Příboře.

Vstupné 15,-

Pořádá Muzeum Novojičinska, příspěvková organizace

On-line:

KRAJINSKÉ MUZEUM V PŘÍBOŘE

Informace a zajímavosti ke sbírkovým předmětům a historii Příbora

Na webových stránkách www.muzeumnj.cz jsme zřídili novou záložku s názvem KRAJINSKÉ MU-

ZEUM V PŘÍBOŘE, kde budeme postupně vkládat články a podcasty o příborském muzeu a historii města Příbora.

Odkaz na KRAJINSKÉ MUZEUM V PŘÍBOŘE:

<https://www.muzeumnj.cz/centrum-tradicnich-technologii-pribor/muzeum-z-domova/krajinske-muzeum-v-pribore/>

Kontakt:

Muzeum Novojičinska, příspěvková organizace – Centrum tradičních technologií v Příboře

Lidická 50, 742 58 Příbor

Tel.: 556 725 191

e-mail: muzeumpribor@muzeumnj.cz

Web: www.muzeumnj.cz

Z důvodů měnící se situace související s pandemií koronaviru nevíme, zda se podaří realizovat naplánované pořady. Sledujte prosím webové stránky Muzea Novojičinska www.muzeumnj.cz, kde budeme průběžně zveřejňovat aktuální informace k těmto akcím.

INSTITUTE, KROUŽKY A KURZY

Institute / Kroužky / Kurzy	Otevírací doba	Adresa / Kontakt
Centrum tradičních technologií (CETRAT) Příbor	Út – čt: 8:00 – 12:00 / 13:00 – 16:00 hod. So: 9:00 – 17:00 hod.	Adresa: Piaristický klášter, Lidická 50 ☎ 556 725 191 e-mail: muzeumprabor@seznam.cz Web: www.muzeum-prabor.cz
Rodný dům Sigmunda Freuda	říjen-březen: Út–ne: 9:00–16:00 hod.	Adresa: Zámečnická 117 Web: www.freudmuseum.cz E-mail: rodnydum@seznam.cz ☎ 556 722 200
Městská knihovna Příbor	PŮJČOVNÍ DOBA Oddělení pro dospělé Po: 8–12, 13–15 hod. Út, čt a pá: 8–12, 14–18 hod. Oddělení pro mládež Po: 13–15 hod. Út a čt: 13–17 hod.	Adresa: Piaristický klášter, Lidická 50 Web: https://prabor.knihovna.info E-mail: knihovna@knihovna-prabor.cz ☎ 556 725 037
Galerie v piaristickém klášteře	viz půjčovni doba knihovny, kolonka výše Vernisáže a výstavy fotografií.	Adresa: Piaristický klášter, Lidická 50 ☎ 556 455 444
Turistické informační centrum Příbor	listopad-březen Po–pá: 8:00–12:00 / 12:30–17:00 hod. So: 8:00 – 12:00 Ne: zavřeno	Adresa: Jičínská 54 Web: https://turista.pribor.eu/tic/ E-mail: mic@prabor-mesto.cz ☎ 556 455 444
Kulturní dům Příbor	Institute pořádající kulturní, společenské, zábavné a vzdělávací akce. Poskytuje také pronájem prostor pro konání akcí.	Adresa: Lidická 560 Web: https://kulturnidum.pribor.eu/ E-mail: spravcekdprabor@seznam.cz ☎ 739 681 287
Piaristický klášter Příbor	Institute pořádající kulturní, společenské, zábavné a vzdělávací akce. Poskytuje také pronájem prostor pro konání akcí.	Adresa: Lidická 50 Web: https://kulturnidum.pribor.eu/piaristicky-klaster-1/ E-mail: klaster@prabor-mesto.cz ☎ 605 227 756
Měsíčník města Příbora	Uzávěrka březnového čísla: pátek 12. 2. do 17:00 hod.	Adresa: TIC, Jičínská 54 E-mail: tic@prabor-mesto.cz ☎ 556 455 444
Local TV Příbor	Vysílání - denně 4:30, 10:30, 16:30, 22:30 h ZPRAVODAJSTVÍ neděle, premiéry: 7., 14., 21. a 28. 2. STALO SE PŘED 20 LETY pátek a sobota 5. a 6. 2., 19. a 20. 2. PŘÍBOR ŽIJE (aktuální témata) pátek a sobota 12. a 13. 2. OHLÉDNUTÍ (pořad z archivu) pátek a sobota 26. a 27. 2.	Adresa: Jičínská 12 Web: www.televize-prabor.cz E-mail: televize-prabor@seznam.cz ☎ 776 725 909, 608 738 793 ----- 10. 2. 2021 od 16 h on line zasedání Zastupitelstva města Příbora
BAV klub Příbor, středisko volného času, s. r. o.	Institute pořádající kulturní, společenské, zábavné a vzdělávací akce.	Adresa: Masarykova 489 E-mail: info@bavklubprabor.cz ☎ 556 723 778, 739 080 862
Luna Příbor, středisko volného času	Institute pořádající kulturní, společenské, zábavné a vzdělávací akce.	Adresa: Dukelská 1346 E-mail: luna@lunapribor.cz ☎ 556 725 029, 732 902 256
Fit centrum Příbor	Po, st, pá: 9:00 – 12:00 / 13:00 – 21:00 hod. Út, čt: 13:00 – 21:00 hod.	Adresa: Štramberská 1361 ☎ 739 805 227
Oddíl aerobiku TJ Příbor	Po: 9:30 hod. <i>Bodyball, overball</i> - Draha 16:00 hod. <i>Rodiče s dětmi</i> - Draha, Terka 20:00 hod. <i>Bodystyling</i> - Terka St: 18:45 hod. <i>Kruhový trénink</i> - Terka 20:00 hod. <i>Bodyball, overball</i> - Draha Čt: 20:00 hod. <i>Aerobic, body workout</i> -Terka	Adresa: Štramberská 1361 E-mail: tereza.sattkova@seznam.cz ☎ 724 963 164
Sauna Příbor	Pondělí, čtvrtek 15:00 – 21:00 hod. <i>muži</i> Úterý, pátek 15:00 – 21:00 hod. <i>ženy</i> Středa, sobota 15:00 – 21:00 hod. <i>muži a ženy</i>	Adresa: Sportovní hala TJ Příbor Štramberská 1361 ☎ 739 805 227
Cvičení Tai Chi Základní škola Npor. Loma	Čt: 19:00 – 20:00 hod.	Adresa: Školní 1510 Web: http://taiji-prabor.webnode.cz
Powerjóga Tělocvična Základní škola Příbor	Út: 17:30 – 19:00 hod.	Adresa: Jičínská 486 Web: www.jenpajoga.cz ☎ 603 119 174

Konání kulturních, společenských a sportovních akcí se řídí aktuálními rozhodnutími a nařízeními vlády České republiky. Sledujte prosím průběžné informace na webu města Příbora (www.pribor.eu) i v médiích a sdělovacích prostředcích. Děkujeme Vám za pochopení.

ZAJÍMAVÁ KULATÁ A PŮLKULATÁ VÝROČÍ PŘÍBORA R. 2021, UDÁLOSTI

Příbor je město s velmi bohatou historií. Svědčí o tom i každoroční souhrn výročí, která nám přibližují významné nebo zajímavé události ve městě. Jejich souhrn je uveden v kalendáři města na tento rok. Tady uvádím podrobnější výčet a výčet pro ty, kteří kalendář nemají.

770 let	12. 12. 1251	První písemná zmínka o Příboře /Vriburch/ signovaná moravským markrabětem Přemyslem /od r. 1253 král Přemysl Otakar II./. Listina uvádí Franka z Hückeswagenu jako hraběte z Příbora. První zmínka o příborském kostele.
505 let	1516	Postaven dřevěný kostel sv. Kříže. Postupem času chátral. R. 1611 (410 let) byl kostel zbourán.
480 let	1541	První zmínka o příborské škole - dřevěná budova na místě Armanky pod hradbami farního kostela.
	1541	Založen křesťanský špitál /chudobinec/ u kaple sv. Alžběty, první známá dobročinná akce v dějinách města.
425 let	1596	Dostavěn dřevěný kostel sv. Valentina. 1765-66 postavena věž kostela sv. Valentina s cibulovitou bání. Střecha s bání shořela r. 1785. Do dnešní podoby postaven v letech 1760–1766 (255 let). Poslední velká oprava - v r. 1996.
400 let	1621	Varhany ve farním kostele.
	10. 10. 1621	Příbor napaden a zčásti vypálen vzbouřenými Valachy pod vedením Adama z Víckova, (Uvádí se též datum 18. 10. 1622.)
310 let	1711	Byla postavena na jednom z nejhezčích míst v okolí města - u Frývaldu, na kótě 316, kamenná barokní socha sv. Jana Nepomuckého. Je nejstarší ze soch a křížů ve městě a okolí.
265 let	1756	Václav Pokorný založil v Příboře lékárnu v domě č. 113 - tehdy v Zámečnické uličce.
260 let	26. 5. 1761	Z Říma přeneseny do Příbora ostatky sv. Urbana. Byly tehdy uloženy do kaple sv. Antonína, dnes kaple sv. Urbana.
250 let	18. 4. 1771	Císařští komisaři provedli soupis obyvatelstva a číslování domů v Příboře. Příbor měl tehdy 1986 obyvatel, Klokočov 392 a Véska 131 obyvatel (Příbor měl 317 domů).
210 let	1811	Založení střílnice u Petrovického dvora za Klokočovem (Šišťot). Do té doby byla střílnice u hostince Včelínek.
190 let	1831	Skácení tzv. „lípy záchrany“ u kostela sv. Františka Serafinského.
160 let	25.-26. 5. 1861	Jubilejní slavnost 100. výročí přenesení ostatků sv. Urbana. Průvod kolem náměstí, mše, osvětlená okna, účast starosty Jana Rašky ml. a členů městské rady.
155 let	9. 9. 1866	Z iniciativy zbožného příborského občana Davida Hinnera byla postavena a vysvěcena mezi Příborem a Skotnicí kaple sv. Jana Sarkandra u Skotnice.
150 let	16. 3. 1871	Ustaven „Dobrovolný hasičský sbor“ /německý/.
	1871	Hlavní škola byla převzata od piaristů a stala se národní školou pod zemskou správou.
145 let	7. 9. 1876	Antonín Cyril Stojan nastoupil o příborské pouti na příborskou faru jako kaplan.
140 let	1881	Založen divadelní i taneční sál v hostinci Sklípek, přístavba prvního patra.
	3. 4. 1881	Utvořen český Sbor dobrovolných hasičů. Viz foto sboru z r. 1895
	18. 12. 1881	Příborem projel první vlak mezi Studénkou a Štamberkem.
130 let	17. 9. 1891	Dostavěna a vysvěcena budova školy na Jičínské ulici. 21. 9. zahájeno vyučování v nové školní budově - měšťanská chlapecká i dívčí škola. Dívčí škola byla zřízena výnosem z 25. 5. 1891.
	1891	Nové varhany ve farním kostele (Firma Čapek).
120 let	1901	Leopold a Richard Schnürerovi koupili hostinec U Zeleného stromu, na jeho místě postavili továrnu na pletené zboží (č. 247, dnes tzv. hvězdárna).
	1901	Farní úřad podal žádost o povolení stavby kaple P. Marie Lurdské za farním kostelem.
115 let	29. 4. 1906	Založen „Pobočný spolek včelařský pro Příbor a okolí“. 20. 5. 1906 - první valná hromada Spolku včelařů v Národním domě (č. 30).
110 let	25. - 26. 5. 1911	Jubilejní slavnost 150. výročí přenesení ostatků sv. Urbana.
	15. 7. 1911	Vendelín Busek, stolař, založil pohřební ústav v Příboře
	12. 8.- 12. 9. 1911	Konala se II. Krajská výstava severovýchodní Moravy v Příboře.
	29. 8. 1911	Kolaudace Katolického domu Družstvem Katolický spolkový dům. 24. 9. otevřen pro veřejnost. 1921 (100 let) ke Katolickému domu přistavěna orlovna /tělocvična/.
	srpen 1911	T. G. Masaryk v Příboře.

105 let	1916	Po vrtech geologického průzkumu vznikly pod Hončovou hůrkou tzv. „ohníčky“.
100 let	28. 10. 1921	Odhalení pomníku padlých v Klokočově (Arnošt Dobeš).
	1921	Založen S. K. Tatra Klokočov.
95 let	1926	Založen spolek chovatelů drobného hospodářského zvířectva.
90 let	22. 2. 1931	Lyžařský oddíl TJ Sokol Příbor pořádá první závody v běhu na lyžích ulicemi města.
	12. 9. 1931	Zemský úřad v Brně schválil stanovy druhého /konkurenčního/ rybářského spolku – Rybářského spolku Lubina.
	25. 10. 1931	Zasazena pamětní deska na rodném domě Sigmunda Freuda, dílo sochaře Frant. Juraně. Desku zničili Němci na začátku okupace.
85 let	1936	Z darů a sbírek občanů postavena kaple Božského srdce Páně na Prchalově.
75 let	7. 3. 1946	Státní reálné gymnázium přejmenováno na Masarykovo státní reálné gymnázium.
	16. 6. 1946	První majáles Masarykova gymnázia (v Cihleňáku).
	28. 6. - 9. 9. 1946	Byl ve třech etapách proveden odsun Němců. Celkem odsunuto 163 osob.
	24. 10. 1946	Vznikly Moravské pletářské závody, n. p., MOP se sídlem v Příboře.
70 let	1. 1. 1951	Zestátněna železniční trať Studénka - Štramberk - Veřovice.
		Závod Transporta Příbor začleněn do n. p. Tatra Kopřivnice.
	11. 2. 1951	Sloučena TJ Sokol a TJ Transporta pod názvem TJ Tatra Příbor.
	1951	Založení Basketbalového klubu Příbor
	1951	V letech 1949–50 vznikl Závodní klub Transporta Příbor a od roku 1951 Tatra Příbor a jeho zájmové odbory, např. fotoodbor, fotokroužek a nakonec fotoklub. Zakladatel kroužku - Josef Kotrc, pokračovatel Lubomír Loukotka, následoval ho Rudolf Jarnot.
60 let	1961	Založeno loutkové divadlo v Příboře.
	2. 10. 1961	Začalo vyučování na nové Základní škole Dukelské. 28. 6. 2001 (20 let) - škola zrušena. Dnes je v budově např. Luna, SVČ, škola Gaudi.
	1. 11. 1961	Zbourání kaple svatě Alžběty v Příboře na rohu Místecké a ul. Bonifáce Buzka.
55 let	17. - 22. 7. 1966	Velká povodeň v Příboře, voda dosahovala až ke mlýnu v Nádražní ulici, stržen most u nádraží, lávka pod kostelem, zaplaveny Véska, Benátky, Klokočov.
50 let	20. – 24. 5. 1971	Filmaři z Gottwaldova (dnes Zlín) natáčeli v Příboře film Metráček. Film byl promítán v Příboře 2 x v r. 1972 za hojné účasti diváků!
	1. 11. 1971	Byla slavnostně předána na místním hřbitově rozptylová kloučka. Zdobí ji socha příborského sochaře Fr. Juraně.
	16. 12. 1971	Otevřena restaurace Slávia na náměstí.
45 let	3. – 5. 9. 1976	Velké oslavy 725 let města - telegraficky: * v muzeu otevřena stálá expozice dějin města pod názvem Historie města a současnost, * Waldemar Matuška se souborem KTO, Ústřední hudba Čsl. armády * sportovní odpoledne - TJ Příbor na hřišti - kopaná dorostenci * v Domě kultury - slavnostní zasedání MěstNV, čestní hosté - akademičtí malíři J. V. Sládek a Vilém Hanuš, prof. J. Luňáček, prof. K. Fiala, hudební skladatel PhMr. Václav Pokorný, sestra npor. Loma - M. Demlová, M. Vl. Avdějev - ten byl jmenován čestným občanem města * průvod ze Štramberka - se třemi dechovkami směr náměstí. * pestré odpoledne a v parku - dětská dechovka DK a LŠU, Helena Vondráčková a Pavel Bartoň, Orchestr zasl. um. Gustava Broma s Helenou Blehárovou a sourozenci Ulrychovými, soubor Athény z Ostravy, ohňostroj, večer tancování v Domě kultury *Osvětlení - gymnázium, ZŠ, klášter. (Sborník - 725 let města Příbora)
	1. 1. 1976	K Příboru připojena obec Prchalov s 214 obyvateli, předsedou občanského výboru -Hugo Jahn.
	1. 4. 1976	K Příboru připojena obec Hájev s 379 obyvateli, předsedou OV zvolen Václav Ondřejec.
30 let	9. 1. 1991	Sepsána petice vyjadřující nesouhlas s umístěním vojenských letadel na civilním možnovském letišti, podepsalo 6 000 lidí. 11. 1. - na příborském náměstí protestní shromáždění proti umístění vojenských letadel v Mošnově.
	20. 6. 1991	Ustavující schůze TJ Sokol po pádu komunistického režimu. Starostou byl zvolen br. František Bittner, zemřel v r. 2020.
	22. 6. 1991	1. festival dechových hudeb v Příboře u příležitosti oslav 740 let města.
	1991	Založeno Sdružení hudebníků Příbor.

	červenec 1991	Sejmuty sochy sv. Rocha a sv. Floriana z podstavců na náměstí a předány k restaurování.
	8. 10. 1991	Městská rada rozhodla o zřízení městské policie. Policie zahájila činnost 8. 6. 1992.
	1991	V Mošnově ukončil činnost 8. letecký stíhací pluk s mnoha Příboráky (vznik 28. 10. 1945).
	1991	Vznik Dětské misie v Příboře.
25 let	5. 3. 1996	Dekret na užívání městského praporu, 8. 9. 1996 o pouti zavlál v Příboře poprvé.
	květen 1996	Zahájení mezinárodní výtvarné soutěže Můj sen Společnosti S. Freuda, autorka projektu Marie Šupová. Vědecké sympozium ke 140. výročí narození S. Freuda - 10. 5.
	13. 5. 1996	Zahájení obrazového vysílání Local TV Příbor, zkušební vysílání - červenec 1994.
	srpen 1996	Na setkání abiturientů Masarykova gymnázia přijel skladatel a lékárník, rodák z Příbora PhMr. Václav Pokorný (<i>Local TV 34. týden</i>).
	11. 9. 1996	Radnici a litinovou kašnu na náměstí prohlásilo Ministerstvo kultury ČR za kulturní památku.
	20. 10. 1996	Slavnostní znovuootevření kostela sv. Valentina po generální rekonstrukci. Večer proběhl koncert za účasti biskupa ostravsko-opavské diecéze Mons. Fr. Lobkowicze.
	1996	Bedřich Pukovec založil Swingový orchestr, později nazván Swingový orchestr B. Pukovce.
	22. 12. 1996	Na náměstí poprvé „Živý betlém“, aktéři členové souboru Gaudeamus z Kopřivnice.
20 let	1. 1. - 13. 12. 2001	Oslavy 750. výročí založení města začaly slavnostní mší ve farním kostele 1. 1. Po ní promluvil na náměstí starosta Milan Strakoš. Následovaly: ples města, setkání Svazu měst a obcí, učitelů, sportovců, výstava obrazů Příbor očima malířů, koncert příborské farnosti, festival dechových hudeb, výstava fotografií o Příboře (pořádalo Muzeum Novojičínska), zasazení platanu v parku. Hlavní oslavy proběhly 31. 8. - 2. 9., viz foto V říjnu se v Příboře uskutečnilo sympozium Královská a poddanská města, byly vyhodnoceny soutěže o nejlepší video, nejlepší fotografii a celoroční soutěž, týkala se života ve městě dříve a dnes. Oslavy skončily mší ve farním kostele s Mons. Fr. Václavem Lobkowiczem, setkáním na náměstí s praporem města, trubači, hasiči a občany. Na slavnostním zasedání 13. 12. se hodnotil rok 2001 a předávala se ocenění. Vznikl film o městě a byl vydán kalendář.
	květen 2001	Na zdi západního křídla piaristického kláštera byla objevena sgrafita.
	11. 11. 2001	První slavený Mezinárodní den válečných veteránů v Příboře.
	2001	Město Příbor mělo své první webové internetové stránky.
15 let	leden až květen 2006	Rekonstrukce rodného domku S. Freuda, slavnostní otevření muzea, velké oslavy 150. výročí narození S. Freuda.
	2006	135 let SDH Příbor, svěcení praporu.
	říjen 2006	Otevření nové tělocvičny Masarykova gymnázia.
10 let	1. 3. 2011	Město přestalo distribuovat Měsíčník do schránek, umístilo po městě 12 stojanů .
	6. 5. 2011	Slavnostně odhalen pomník věnovaný československému letectvu.
	18. 6. 2011	Basketbalový klub Příbor oslavil 60 let. Přišli i pamětníci Karel Kohout a Ladislav Myška (první členové klubu).
	26. 8. 2011	Společnost Primus oslavila v Příboře 100 let od vzniku firmy v Belgii a 20 let vstupu na území České republiky. Od r. 1998 sídlí v Příboře.
	24. 11. 2011	24. listopadu ukončeny práce na obchvatu města Příbora - spojky Ostravy s Kopřivnicí a Beskydami.

Irena Nedomová, e-mail: televize-pribor@seznam.cz, tel. 776 725 909.

Zdroje: Loukotka, L.: Dějiny Příbora v datech; výstava z r. 2010 Jak šel čas v Příboře; archiv Local TV Příbor; příborské kroniky; Jurok, J. a kolektiv autorů: Dějiny města Příbora; Baláš, M.: Kulturní místopis Novojičínska.
Foto: archiv města Příbora (MÚ Příbor), SDH Příbor

SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ AKCE

 Město Příbor a Fotoklub Příbor, z. s.,
Vás zvou na výstavu fotografií

ČLENOVÉ FOTOKLUBU

Alena Pončová a Petr Lenart

ALENA PONČOVÁ je členka Fotoklubu Příbor. Její dosavadní tvorba se zaměřovala hlavně na detail. Makrofotografie přírody byly vždy plné barev a byly převážně doplněny veselými texty. Vždy se snažila svými fotografiemi potěšit a pobavit. V roce 2020, který je plný smutných událostí, se snažila být oporou dvěma blízkým osobám v jejich těžké životní situaci. K tomu se přidal celosvětový strach z Covid-19, kterým sama onemocněla. Nejsmutnější však je doprovázení otce na jeho poslední pouti. Autorka sama uvádí: „Mám šedé období“ a to se projevilo i na její tvorbě. Fotografie, které poji lásku k přírodě a umění, ztratily barvu. Texty jsou vnitřním hledáním síly a optimismu, jde o jakousi osobní psychorelaxaci. „Kdyby na výstavu přišel Sigmund Freud, asi by se zardoval“: dodává s úsměvem autorka.

PETR LENART se narodil v Ostravě a žije v Novém Jičíně. Zaměřuje se na krajinu a architekturu. V letech 1977 až 1989 byl členem Fotoklubu Nový Jičín, od roku 2000 je členem Fotoklubu Příbor. Petr Lenart se účastní klubových nebo spoluautorských výstav fotografií. Na vycházky většinou nosí fotoaparát, a pokud ho něco zaujme, tak to vyfotografuje.

5. ledna 2021 - 1. března 2021
Chodba u městské knihovny Příbor,
1. patro piaristického kláštera.

www.pribor.eu www.facebook.com/priboroficialni

www.pribor.eu <http://kulturnidum.pribor.eu> www.facebook.com/priboroficialni

MĚSTO PŘÍBOR VÁS ZVE NA KONCERT

VE DVOU TOUR

Lenka Nová
& Petr Malásek

ZMĚNA TERMÍNU

16. září | ČTVRTEK 2021 | 18:00 hod.
KULTURNÍ DŮM PŘÍBOR

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:
Turistické informační centrum Příbor,
on-line <http://kulturnidum.pribor.eu> vstupné 200 Kč

Známa programu vyhrazena.
Z akce bude pořizován videozáznam
a fotodokumentace pro účely propagace.

NABÍDKY, VÝZVY A OZNÁMENÍ

 **MĚSTO PŘÍBOR
INFORMUJE**

OČKOVÁNÍ PROTI COVID-19

- OD 15. LEDNA 2021 MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ SPUSTÍ REGISTRACI OČKOVÁNÍ PRO OBČANY OD 80 LET
- OD ÚNORA 2021 JE PLÁNOVÁNO ZAHÁJENÍ REGISTRACE PRO VEŘEJNOST

OBČANÉ, KTERÍ MAJÍ ZÁJEM O OČKOVÁNÍ PROTI COVID-19 A NEMAJÍ SAMI PŘÍSTUP K INTERNETU NEBO RODINNÉ PŘÍSLUŠNÍKY S PŘÍSTUPEM, SE MOHOU OBRÁTIT NA:

 732 210 600, 739 553 587

V PRVNÍ FÁZI OČKOVÁNÍ ZŘEJMĚ NEBUDE MOŽNÉ OČKOVÁNÍ U PRAKTICKÝCH LÉKAŘŮ. ALE V CENTRÁLNÍCH OČKOVACÍCH CENTRECH.

 Vysíláme denně ve čtyřech časech

4.30 - 5.00 h	10.30 - 11.00 h
16.30 - 17.00 h	22.30 - 23.00 h

PŘÍJEM VYSÍLÁNÍ

Diváci s individuálním anténním příjmem:
Programy LTV Plus (i Příbor) lze přijímat:

- Ve standardu DVB-T v Regionální síti RS7, vysílá z lokality Ostrava Lanová - 38. kanál (610 MHz).
- Ve standardu DVB-T2 v Přechodové síti PS13, vysílá z lokalit Ostrava Lanová a Opava Hlubočec - 31. kanál (554 MHz).

Vysílače můžete naladit pomocí automatického nebo individuálního ladění na televizoru či set-top-boxu. Pro příjem signálu ve standardu DVB-T2 musí Váš televizor či set-top-box tento nový standard podporovat.

Tip technika: v případě, že jste ve směru mezi dvěma vysíláči, je možné v některých případech využít zadní stranu antény pro příjem ze silnějšího vysílače a zepředu tak zajistit příjem vysílače slabšího.

Diváci napojení v Příboře na kabelovou síť společnosti Corsat
přeladte svou televizi v pásmu DVB-C a LTV se vám objeví v 35. předvolbě.

OBSAH VYSÍLÁNÍ

NEDĚLE, opak. do čtvrtku	ZPRÁVODAJSTVÍ (zprávy a reportáže)	1x týdně
PÁTEK, opak. v sobotu	STALO SE PŘED 20 LETY	1x za 14 dní
	OHLÉDNUTÍ (pořad z archivu)	1x za měsíc
	MAGAZÍN - ZNÁTE JE?	1x za 2 měsíce
	PŘÍBOR ŽIJTE	1x za 2 měsíce

I. Na slovíčko - podtitul - o čem, o kom se mluví
II. Viděli jste ve zprávách, více zde
III. Příbor z nadhledu

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA - web ON LINE - v termínech zasedání, zveřejňování anonymizovaných záznamů na webu www.pribor.eu s odkazem na www.televize-pribor.cz

Kontakty: Pavel Nedoma, kamera, zvuk, digitalizace, technická podpora
Telefon: +420 608 738 793 E-mail: nedoma.duyvis@seznam.cz
Mgr. Irena Nedomová, redakce
Telefon: +420 776 725 909 E-mail: televize-pribor@seznam.cz
Osobní kontakt po tel. domluvě: Příbor, Jičínská č. 12

MĚSTO PŘÍBOR

uděluje výjimku z pravidel pro

BEZPLATNOU INZERCÍ
v Měsíčníku města Příbora,
městském rozhlasu a v rámci
mobilní aplikace „mobilní rozhlas“.

Období 1. 8. 2020—31. 8. 2021.

V celkové hodnotě 10 000 Kč na jednu obchodní společnost (nevztahuje se na spolky, politické strany a subjekty, jimž město poskytl/poskytne jinou formu podpory v souvislosti s coronavirusovou krizí) nebo fyzickou podnikající osobu se sídlem na území města Příbora.

Bližší informace a příjem žádostí:

- www.pribor.eu
- tel: 556 455 490
- e-mail: buskova@pribor-mesto.cz

LUNA PŘÍBOR, středisko volného času

LÉTO 2021

1. 7. - 2. 7., 7. - 9. 7.

POZNÁVÁME PŘÍBOR A JEHO OKOLÍ

Program - hry, soutěže, vycházky do okolí.
Od 8:00 do 16:00 hodin v Luně Příbor. Určeno dětem od 7 do 12 let.
Je možné se přihlásit i na jednotlivé dny. Cena: 200 Kč/den, 800 Kč/5 dnů
Zajišťuje: K. Bukovjanová, 778 013 156

2. 7. - 11. 7.

LETNÍ TÁBOR „HADINKA“, KLOKOČOV, VÍTKOV

Program: - celotábrová hra, hry, sportování, turistika, soutěže.
Určeno dětem od 7 do 18 let. Cena za poukaz: 4 200 Kč, srouzenci 4 000 Kč/jednotlivce.
Zajišťuje: L. Nenutlová, 732 902 256

12. 7. - 18. 7.

UHERSKÉ HRADIŠTĚ a okolí, POZNÁVACÍ ZÁJEZD

Návštěva kulturních památek, výlety do okolí. Určeno široké veřejnosti.
Cena 5 500 Kč. Zajišťuje: K. Bukovjanová, 778 013 156

19. 7. - 23. 7.

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

Program - celotábrová hra, soutěže, hry, výlety, relaxace.
Od 8:00 do 16:00 hodin v Luně Příbor. Určeno dětem od 6 do 12 let. Cena: 1 800 Kč.
Zajišťuje: J. Lupiková, 604 188 186

9. 8. - 13. 8.

TANEČNÍ TÁBOR

Program - hry, soutěže, výlety, tanec. Určeno dětem od 7 do 15 let.
Ubytování v Luně Příbor. Cena: 1 500 Kč. Zajišťuje: J. Lupiková, 604 188 186

20. 8. - 29. 8.

CHORVATSKO - MALI LOŠINJ, POBYTOVÝ ZÁJEZD

Program - koupání, turistika. Určeno rodinám s dětmi, dospělým.
Cena poukazu: děti do 3 let bez nároku na postel a stravu 3 000 Kč, děti do 6 let 4 850 Kč, děti do 15 let 5 450 Kč, mládež do 18 let 5 650 Kč, dospělí 6 050 Kč.
Strava - polopenze: děti do 10 let 900 Kč, ostatní (dětí, mládež, dospělí) 1 400 Kč.
V ceně poukazu je zahrnuta doprava, ubytování, lázeňská taxa. Odběr stravy není povinný.
Zajišťuje: L. Nenutlová, 732 902 256

23. 8. - 27. 8.

TVOŘIVÝ TÁBOR

Program - hry, soutěže, výlety, výrobky z přírodnin, papíru.
Určeno dětem od 7 do 12 let. Ubytování v Luně Příbor. Cena: 1 550 Kč.
Zajišťuje: K. Bukovjanová, 778 013 156, J. Lupiková, 604 188 186

Přihlášky a informace získáte v LUNĚ PŘÍBOR, svč, kontakt: 556 725 029
e-mail: luna@lunapribor.cz, internet: <http://www.lunapribor.cz>

INZERCE A REKLAMA

Hotelová škola, Frenštát pod Radhoštěm,
příspěvková organizace

www.hotelovkafren.cz tel.: 556 836 551 e-mail: sekretariat@hotelovkafren.cz

Střední vzdělání s maturitní zkouškou

65-42-M/01 Hotelnictví (4leté)
ŠVP Hotelový provoz a gastronomie
65-42-M/02 Cestovní ruch (4leté)

64-41-L/51 Podnikání (2leté)

Denní nástavbové studium pro absolventy tříletých oborů s výučním listem.

Střední vzdělání s výučním listem

29-54-H/01 Cukrář (3leté)
65-51-H/01 Kuchař-číšník (3leté)
Vzdělávání podle ŠVP Kuchař nebo Kuchař-číšník

www.hotelovkafren.cz

TOPENÍ-VODA-PLYN

Tomáš Kupča

montáže
kotle, tepelná čerpadla,
solární systémy, topení,
podlahové vytápění,
bojlery, plynofikace,
rozvody vody, kanalizace

revize a servis kotlů
na tuhá paliva

www.tomaskupca.cz

+420 774 273 659

KLEIN
OPENER SYSTEMS
KOMENSKÉHO 342
748 01 BUCHOV, 780 00 PŘÍBOR
KLEIN@SEMAIL.CZ
MOBIL: 799 503 982
WWW.KLEINOS.CZ

POHONY BRAN
GARÁŽOVÁ VRATA
VCHODOVÉ DVEŘE
DOMOVNÍ DVEŘE
SOUVISEJÍCÍ
ELEKTROINSTALACE

HÖRMANN

MR

CARPETS CLEANING

Hlubkové čištění Příbor

koberce-sedačky-matrace-křesla

*parní čištění textilií a potahů
tepování, vysokotlaké čištění*

tel: 702 819 010

rejdoch@centrum.cz

Pronájem dvou apartmánů (60 m², 80 m²)

v Příboře 100 m pod náměstím

+ vlastní hlídané parkoviště.

**Možnost také využít jako provozovnu, kancelář,
obchod či pro jinou službu. Pro bližší informace**

volejte na telefon: 722 951 564

Foukaná izolace Izolux svépomocí.

Cena za m³ včetně DPH je 450 Kč.

Bližší info na tel: 722 951 564,
nebo Nádražní 685, Příbor.

Vinotéka U Radnice

Výherní listina

Klubu přátel dobrého vína za leden 2021

1. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem 195
Kolekce vín „PŘÍBOR 770“
2. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem 148
Pětilitrový box vína dle vlastního výběru
3. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem 332
Třilitrový box vína dle vlastního výběru
4. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem 121
300g baby bochník sýru
- 5.-10. **cenu vyhrávají** – členové klubu s čísly
11, 127, 441, 415, 45, 291
Láhev vína z kolekce „PŘÍBOR 770“

Do slosování o speciální ceny je zařazen každý člen klubu. Doba vyzvednutí výhry je jeden měsíc od slosování.

Všem výhercům srdečně blahopřejeme.

NOVĚ NAJDETE SLOSOVACÍ LISTINU
I NA STRÁNKÁCH

www.vinotekauradnice.cz

ROZVOZ OBĚDŮ

- ❖ tradiční a poctivá česká kuchyně
- ❖ cena od 105,- Kč za polévku, hlavní chod a dovoz
- ❖ od pondělí do pátku, každý den výběr ze 6 hlavních jídel
- ❖ menu na www.hotelsipka.com/restaurace nebo telefonicky

OBJEDNÁVKY

denně do 8:30 telefonicky nebo sms:
732 566 348

UZÁVĚRKY MĚSÍČNÍKU ÚNOR–ČERVEN 2021

pátek 12. 2.
středa 17. 3.
pátek 16. 4.
pondělí 17. 5.
středa 16. 6.

Ceník a formáty inzercí a reklam v Měsíčníku města Příbora

A4 – 2200,- Kč

1/2 A4 (A5) – 1100,- Kč

1/4 (A6) – 550,- Kč

1/8 (A7) – 275,- Kč

Jeden řádek – 135,- Kč

Formáty **A4** a **A6** publikujeme
pouze na výšku.

Formáty **A5** a **A7** publikujeme
pouze na šířku.

„GULÁŠ PŘES PLOT“

Srdečně Vás zveme **v sobotu 13. února 2021 v době od 11,00-14,00 hodin** na městské koupaliště do Příbora.

Připravili jsme pro Vás „**Kotlíkový guláš přes plot**“. Stačí si porci nebo porce objednat **nejpozději** den předem a my Vám tuto pochoutku vydáme do našich misek z kotlů umístěných nad ohněm a opravdu přes plot! Příjemné překvapení na Valentýnka pro Vaši milovanou osobu. Tentokrát budeme připravovat guláš z domácího hovězí chovu a přidáme skvělý škvarkový chléb.

Porce masa 170 g, porce šťávy 0,3 l + miska a křupavý chléb = 99,- Kč.

Platba kartou i hotově. Žádné vlastní kastroly, žádná konzumace na místě. Jedná se o klasický prodej přes okénko (plot) 😊.

Podívejte se na naše fotografie spojené s příběhem a samotnou přípravou této skvělé delikatesy.

<https://www.facebook.com/koupalistericco>

Zpříjemněte si únorovou sobotu procházkou nebo výletem do přírody na okraj našeho města, PROTOŽE:

„Bez jídla a pití chladne láska“ (Terentius, 159 let př. n. l.)

OBJEDNÁVKU můžete udělat takto :

e-mail: info@koupaliste.cz

telefon: 777 100 007

nebo přes: <https://www.facebook.com/koupalistericco>

Těší se na Vás zaměstnanci městského koupaliště RICCO.

